

FD 472/11
113

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT

FD 472/11

179277

D 017448, Vol. 11

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT

PENTRU UZ INTERN

VULTURUL

Seria 0801

1969

Traducere executată de
cpt. GHEORGHE VANCEA

DIN PARTEA REDACȚIEI

În anul 1967, a fost editată în străinătate cartea „Wennerström — agentul perfect”, de Thomas Whiteside, referitoare la activitatea de spionaj desfășurată de colonelul suedez Stig Erik Constant Wennerström, fost atașat militar al Suediei la Moscova și Washington.

Pentru scrierea acestei lucrări, autorul a consultat declarațiile lui Wennerström în anchetă, a luat interviuri unor persoane care i-au fost apropiate agentului, a cerut părerea unor cadre competente ale organelor de contraspionaj suedeze și americane și a consultat unele publicații în legătură cu acest caz.

În conținutul cărții sînt scoase în relief împrejurările în care Wennerström a făcut primul pași pe calea spionajului, activitatea lui de spionaj, mai întâi pentru Germania nazistă, iar după cel de-al doilea război mondial, în favoarea serviciilor de informații americane și sovietice, valoarea informațiilor furnizate de el și modul în care s-a ajuns la demascarea și arestarea lui de către organele de contraspionaj suedeze. În ultima parte a cărții, autorul prezintă unele aprecieri făcute de cadre de specialitate suedeze și americane cu privire la cazul Wennerström.

Un spațiu larg acordă autorul aspectelor referitoare la activitatea lui Wennerström în slujba Serviciului de infor-

mații sovietic, în timp ce colaborarea lui cu Serviciul de informații american este diminuată și prezentată contradictoriu. Astfel, dacă în prima parte sînt schițate câteva momente din activitatea agentului în slujba Serviciului de informații american, în cea de a doua parte a cărții, aceste momente, fie că sînt negate categoric, fie că sînt apreciate ca incerte, argumentările aduse și într-o situație și în realitate neîntîlnind destul de elocvență.

★

Cazul Wennerström dovedește atenția deosebită pe care serviciile de informații o acordă recrutării și folosirii ca agenți a unora dintre diplomații țărilor neutre sau apropiate părții adverse, diplomați care în multe țări sînt supravegheați mai puțin sau chiar deloc de către organele de controspionaj.

Ca diplomat al unei țări neutre, în preajma izbucnirii războiului antisovietic, Wennerström a avut mai multe posibilități de a obține informații importante despre Uniunea Sovietică decît diplomații statelor fasciste agresoare, care erau urmăriți îndeaproape.

După cel de-al doilea război mondial, Wennerström a reușit să culeagă și să furnizeze concomitent informații serviciului de spionaj american și celui sovietic, exploataînd cu abilitate situația lui de diplomat al unei țări capitaliste neutre.

Wennerström a intrat în atenția serviciilor de spionaj respective și datorită pregătirii sale, relațiilor multiple și prestigiului de care se bucura în cercurile diplomatice.

În esență, motivele care l-au determinat pe Wennerström să se pună în slujba serviciilor de informații străine și să trădeze interesele poporului său rezidă în lăcomia lui după bani, în orgoliul și setea de parvenire — trăsături negative de caracter ce au fost sesizate și exploatate cu pricepere de serviciile de informații ale puterilor străine pentru care a lucrat.

Faptul că Wennerström a reușit să desfășoare cu succes o activitate de spionaj atît de îndelungată se datorează, pe de o parte, calităților lui pentru această muncă, iar pe de altă

parte, priceperii de care s-a dat dovadă în recrutarea și folosirea lui, mai ales de către Serviciul de informații sovietic, de partea cărui ar fi trecut pînă la urmă definitiv. De altfel, asupra modului cum a acționat Serviciul de informații sovietic pentru recrutarea și folosirea lui Wennerström se fac aprecieri pozitive de către cadre competente din C.I.A.

★

Recrutarea lui Wennerström de către Serviciul de informații sovietic a fost precedată de o studiere și o verificare minuțioasă, efectuată într-un timp îndelungat.

Obținerea primelor informații de la Wennerström s-a făcut după ce, în prealabil, se realizase o anumită apropiere și pe baza exploatării avidității lui după bani. Determinarea lui Wennerström să lucreze sincer pentru sovietici a constituit un proces de muncă complex, desfășurat pe mai multe planuri, cu tenacitate.

Concomitent cu satisfacerea concretă a avidității după bani a lui Wennerström și cu hrănirea lui cu iluzii în această direcție, cum că se depun bani în contul său la o bancă din Moscova, s-a acționat și în direcția convingerii lui că Serviciul de informații sovietic caută să obțină date numai despre N.A.T.O., care prezintă un pericol pentru Uniunea Sovietică, și că, furnizînd astfel de informații, el contribuie la prevenirea unui atac prin surprindere din partea acestui bloc militar, la stabilirea unui echilibru de forțe în lume, aducîndu-și în acest mod aportul la menținerea păcii. Deși la început i s-au cerut în mod direct informații despre Suedia, ulterior s-a acționat pentru a i se crea impresia că asemenea date interesează numai în măsura în care este necesar să se stabilească dacă ocazia țării își păstrează neutralitatea și nu constituie un pericol pentru Uniunea Sovietică.

Ideea că prin acțiunile sale de spionaj în favoarea Uniunii Sovietice ar contribui la menținerea păcii în lume i-a fost cultivată pe îndelete și întreținută pe tot parcursul colaborării cu el. În această idee, el a găsit o justificare morală a întregii lui activități în folosul Uniunii Sovietice, inclusiv a oc-

țiunilor de trădare a intereselor poporului său și, în același timp, o satisfacere a orgoliului și dorinței de parvenire de care era stăpinit. Pe linia exploatării trăsăturilor negative de caracter și apropierei lui se înscriu, de altfel, și acțiunile privind acordarea de grade militare sovietice, ordine de stat, imputernicirea de „agent principal” și chiar stabilirea numelui conspirativ „Vulturul”.

Un moment important al determinării lui Wennerström să lucreze în mod sincer cu Serviciul de informații sovietic îl constituie demascarea lui ca agent american. Momentul demascării și tactica adoptată au determinat o cotitură importantă în apropierea agentului de Serviciul de informații sovietic și îndepărtarea lui de cel american.

În cadrul colaborării cu Serviciul de informații sovietic s-a acordat o grijă deosebită dirijării cu sarcini concrete a agentului, lăsându-i-se întotdeauna posibilitatea de a stabili singur modul de acțiune pentru îndeplinirea lor. De asemenea, agentul a fost angrenat numai în rezolvarea unor probleme complicate, fără să fie antrenat în tot felul de sarcini mărunte, care, pe de o parte, ar fi putut duce la desconspirarea lui mai devreme, iar pe de altă parte, ar fi influențat negativ atitudinea sa față de colaborarea cu Serviciul de informații sovietic.

Procedind în acest fel, Serviciul de informații sovietic a valorificat calitățile și posibilitățile agentului și, în același timp, i-a dezvoltat convingerea că se are încredere în el, că ocupă un loc aparte în cadrul acestui serviciu, că este prețuit și stimulat pentru munca sa. Toate acestea au contribuit la apropierea lui Wennerström și la consolidarea încrederii lui în organul de informații, la dezvoltarea priceperilor sale pentru munca informativă.

Un loc important în munca cu agentul l-a avut preocuparea continuă pentru menținerea și dezvoltarea posibilităților lui informatice. În acest sens, când se afla la Moscova, i s-au creat condiții să se poată achita cu succes de atribuțiile ce-i revin ca atrapă marelui al oșului și, astfel, să se afirme ca un diplomat valoros. Asta la Moscova cit și ulterior la

Washington a fost dirijat cu atenție să-și dezvolte legăturile în acele locuri și cercuri de persoane care prezentau interes. Tot pe această linie se înscriu și măsurile de instruire a agentului în domeniile în care nu avea suficiente cunoștințe. Prin discuțiile purtate cu el în cadrul întâlnirilor nu s-a încercat niciodată să i se însușe convingeri comuniste și să fie determinat să renunțe la concepțiile sale burgheze. De fiecare dată însă i s-a explicat în așa fel necesitatea îndeplinirii sarcinilor respective, încât în cele din urmă a ajuns să acționeze din convingere.

Verificarea permanentă a agentului a permis cunoașterea lui multilaterală și elaborarea unor măsuri corespunzătoare în munca cu acesta.

Pe baza cunoașterii multilaterale a agentului și a împrejurărilor în care își desfășura activitatea s-au elaborat și folosit procedee variate de legătură cu el, adecvate situațiilor concrete în care se găsea. Concomitent cu organizarea de întâlniri la Moscova, în Suedia ori în alte țări, s-au folosit și alte căi de legătură, printre care legătura prin mijloace tehnice de radioemisie-recepție a ocupat un loc important, în special în ultima parte a activității agentului. Atrage atenția în acest caz varietatea procedeeleor de legătură, rolul semnificativ în organizarea legăturilor, precum și procedeele folosite de ofițerii de informații sovietici pentru a induce în eroare filajul ce se efectua asupra lor.

Succesele obținute de agent, eficiența măsurilor întreprinse au fost determinate în mare măsură de calitatea muncii lucrătorului de informații ce l-a avut în legătură, de pregătirea și experiența acestuia. „Toemol datorită experienței bogate și cunoștințelor vaste cu care era înzestrat, a reușit generalul rus să trezească interesul și simpatia mea”, a declarat Wennerström în anchetă.

Faptul că Wennerström a reușit să desfășoare o activitate îndelungată de spionaj s-a datorat nu numai calităților lui pentru ocazia muncă și modului calificat în care s-a lu-

erat cu el, ci și lipsei de vigilență a contraspionajului suedez. Deși existau date obținute cu mai mulți ani în urmă, din care rezulta că Wennerström se făcea suspect de activitate de spionaj, nu s-au luat măsuri eficiente și operative de verificare.

Intrucât informațiile respective veneau în contradicție flagrantă cu impresia generală pe care el reușise s-o creeze anumitor oficialități suedeze, s-a apreciat, fără nici o perisfăcare, că acestea nu corespund realității. Abia mai târziu, când la suspiciunile inițiale s-au mai adăugat și altele și când întregul material a fost studiat cu discernămint, a început urmărirea organizată a lui Wennerström.

În lucrare se subliniază că o contribuție de seamă la demascarea lui Wennerström a adus-o femeia de serviciu a acestuia, care a sesizat o serie de împrejurări suspecte, a întreprins unele acțiuni de verificare din proprie inițiativă și, în cele din urmă, a informat organele în drept. După modul calificat în care a acționat această femeie, se pare că ea a fost dirijată mai dinainte să urmărească în mod sistematic aceste aspecte și să verifice unele lucruri care, la prima vedere, păreau fără însemnătate pentru un om neinițiat (ca, de exemplu, zilele în care e folosită aparatura radio, dacă se folosește aparatura foto etc.).

În titlul lucrării, autorul îl apreciază pe Wennerström ca agent perfect. În realitate, Wennerström și cei care au lucrat cu el au comis și greșeli care au dus în cele din urmă la demascarea lui, și anume: deși avea la domiciliu laborator foto în care lucra desori, în casă nu avea fotografii efectuate de el. Mai mult, într-o împrejurare a afirmat că nu știe să fotografieze. Wennerström n-a reușit să conșpire față de copii și față de femeia de serviciu stația de radio emisie-recepție, a păstrat la domiciliu materiale corp delict, a fost vizitat la domiciliu de către diplomatul sovietic, iar atunci când și-a dat seama că este urmărit n-a luat măsuri de distrugere a materialelor compromițătoare care se aflau la domiciliul său.

Toate aceste greșeli n-au putut fi însă sesizate atita timp cât, în măsurile întreprinse pentru urmărirea lui, nu s-a insistat în a-i cunoaște sistematic și detaliat activitatea și preocupările sale.

Lucrarea, în ansamblul ei, are și unele scăderi, în sensul că lipsesc o serie de împrejurări esențiale legate de activitatea agentului, nu există deplină certitudine asupra veridicității tuturor aspectelor prezentate și altele. Din cuprinsul ei se pot desprinde însă învățăminte prețioase privind modul în care a fost recrutat colonelul Wennerström de către serviciile de informații respective, procedeele folosite de agent pentru culegerea de informații, felul cum s-au realizat instruirea, educarea, verificarea și organizarea legăturilor cu el, precum și demascarea lui de către contraspionajul suedez.

În ultimii ani, tribunalele au judecat numeroase procese de spionaj. Puține însă au avut un răsunet așa de mare, pe plan internațional, ca cel al colonelului Stig Erik Constans Wennerström, ofițer în aviația suedeză, arestat la 20 iunie 1953. La început, Wennerström, om cu o prestanță rece și elegantă, a negat totul. Dar după două zile a declarat că s-a hotărât să spună adevărul. A început apoi să vorbească și, luni de-a rândul, nu s-a oprit. Autoritățile suedeze au publicat numai anumite părți din procesele verbale de interogatoriu, care cuprind mai mult de 3000 de pagini bătute la mașină.

Wennerström a relatat despre activitatea sa de spionaj pe care a desfășurat-o de-a lungul a 15 ani, activitate care — după cum a mărturisit el — nu s-a limitat în nici un caz numai la Suedia. Ea s-a extins și asupra celor mai importante concepții strategice ale războiului rece.

Colonelul Wennerström, care în momentul arestării sale era consilier pentru problemele dezarmării în cadrul Ministerului de Externe suedez, lucrase anterior în calitate de atașat suedez al aerului la Moscova și la Washington.

Diplomații americani îl considerau proamerican și îl cunoșeau ca pe un om care nu s-ar fi pretat să dea informații sovieticilor. Totuși — conform propriilor sale depozitii — începând din 1948, până în 1963, el a făcut parte din Serviciul

de informații sovietice, unde avea gradul de general-maior. O perioadă de timp, a lucrat la Moscova ca agent dublu, unde, pe de o parte, făcea spionaj din ordinul americanilor, iar pe de altă parte, procura informații pentru Serviciul de Informații sovietic referitoare la planurile strategice americane și la N.A.T.O. Apoi, în S.U.A., sub acoperirea de atașat suedez al aerului, a desfășurat o asiduă activitate de spionaj în favoarea sovieticilor.

Prin mituire, a procurat informații despre industria de armament din întreaga Americă de Nord, predând unui diplomat sovietic de la Washington sute de metri de microfilme cu informații despre aviația americană. O parte din microfilme le-a lăsat chiar în incinta Pentagonului.

Strînsele sale relații cu militari și diplomați americani din Washington, Stockholm și Germania occidentală i-au oferit posibilitatea să-i informeze pe ruși asupra intențiilor americane în perioadele de criză internațională, cum a fost criza Berlinului și chiar criza cubană din anul 1962.

Pe baza acestor ample depoziții, a urmat o cercetare amănunțită. Apoi, în 1964, la Stockholm, Wennerström a fost învinuit de activitate de spionaj și condamnat la închisoare pe viață în cadrul unui proces închis. Suedezilor nu le-a venit să creadă că un om cu o astfel de poziție și răspundere, un membru de prestigiu al corpului ofiteresc suedez, care, pe deasupra, mai era și fiul unui ofițer de carieră, a fost în stare să-și trădeze țara. Wennerström a făcut acest lucru ani de-a rândul și cu mult succes, fără a trezi nici cea mai mică suspiciune. Cum a putut acționa în felul acesta un astfel de om și pentru ce? Acesta continuă să fie și azi o enigmă, nu numai pentru suedezi, dar și pentru mulți alți oameni din Occident.

Wennerström provenea dintr-o familie de burghezi. În 1908, când s-a născut, tatăl său era căpitan și servea în forțarea Vaxholm, situată lângă portul Stockholm. Wennerström spunea că a crescut într-o casă de ofițeri de rând, unde nu exista nimic exagerat și nimic neobișnuit.

Prietenii lui din tinerețe își aduc aminte că era un băiat curățel, cumsecade și corect, care nu atrăgea atenția prin prezența sa fizică, dar ca elev se arăta foarte ambițios. Când, la 20 de ani, Wennerström s-a hotărât pentru cariera de ofițer activ, citiva din cunoscuții săi au rămas uluiți, cu toate că știau că el provine dintr-o familie de ofițeri.

În 1929, Wennerström a intrat în marină ca sublocotenent de rezervă, iar în 1930, a făcut un curs de pilotaj în cadrul forțelor aeriene. În iarna anilor 1930/1931, a fost transferat la punctul de apărare marină din Karlskrona. Lunile petrecute la Karlskrona au avut o influență hotărâtoare asupra carierei sale. Wennerström, ca de altfel toți ofițerii staționați acolo, dispunea de foarte mult timp liber, în care mărina a organizat cursuri de limbi străine. El s-a înscris la aceste cursuri și și-a ales pentru studiu limba rusă. Vorbea și germana cursiv, întrucât își petrecuse în mai multe rânduri vacanțele în Germania. Limba rusă și-a ales-o pentru că așa l-a sfătuit un unchi de-al său, cunosător al limbii ruse, și care era de părere că însușirea acestei limbi îi va fi de mare folos în cariera sa. Wennerström studia cu mult zel și a obținut note bune la absolvirea cursului. Apoi a plecat la școala de aviație și a servit ca pilot trei ani de zile.

Profesorul lui de zbor își aduce aminte că Wennerström nu era un aviator înăscut, fiind din fire închis și pedant.

Se pare că în acești ani Wennerström nu și-a neglijat studiile sale privitoare la cunoașterea limbii ruse, iar atunci când, în 1933, a auzit că Ministerul Apărării ar vrea să faciliteze citorva ofițeri interesați studierea limbilor străine în străinătate, el și-a reluat în mod serios studiul limbii ruse și a obținut o bursă cu care a fost trimis la Riga. Formal, lucra acolo în calitate de atașat militar al legației suedeze, fiind invitat la toate recepțiile diplomatice. Atât la aceste recepții cât și cu alte prilejuri și-a creat multe relații și a prins gust pentru viața și activitatea diplomatică.

În acest timp a făcut cunoștință cu un tinăr ofițer american care, ca și el, venise aici să studieze limba rusă. Acesta i-a confiat lui Wennerström că este agent al Serviciului de

informații englez, că ar fi fost, timp de doi ani, instruit într-un loc secret, unde a fost inițiat în problemele sovietice, și că primise sarcina să studieze evenimentele care aveau loc de-a lungul graniței ruso-letone.

El a adăugat apoi că, ocazional, a fost pe teritoriul Uniunii Sovietice cu prilejul unor delegații militare letone. Imbrăcat în haine de ofițer leton; desigur, cu știrea și cu ajutorul autorităților letone.

„Atunci am auzit eu pentru prima dată că există în realitate așa ceva” — declara Wennerström la interogatoriu. Activitatea informativă i s-a părut „deosebit de emoționantă și de aventuristă”.

Întors în Suedia, Wennerström a trecut de la marină la aviație și, după ce a urmat un curs de stat major, a fost transferat la comandamentul aviației.

În 1939, la izbucnirea războiului, avea gradul de căpitan. În 1940, când guvernul suedez a luat hotărârea să trimită pentru prima oară un atașat militar la ambasada suedeză din Moscova, după părerea superiorilor săi, Wennerström, cu aptitudinile sale de ofițer de stat major, cu înclinația sa spre diplomatie și cu cunoștințele sale de limbă rusă, era omul potrivit pentru acest post.

În decembrie 1940, Wennerström, împreună cu soția sa, Ulla Margareta, cu care se căsătorise de un an, a sosit la Moscova ca să-și ia postul în primire.

La Moscova domnea atunci o atmosferă încordată. Primul război ruso-finlandez se terminase. Pactul de neagresiune germano-rus era încă în vigoare. Franța capitulase, iar orașele engleze suportau cu greu bombardamentele aviației germane. Deși propaganda rusească sublinia mereu că ar fi vorba doar de un război între capitaliști, care n-ar privi Uniunea Sovietică, cei mai mulți oameni din Moscova credeau că războiul cu Germania se apropie în mod amenințător. Această atmosferă cu miros de furtună oferea corpului diplomatic o priveliște tulburătoare. Ea conținea multe elemente contradictorii. Mai mult de jumătate din diplomații prezenți la Moscova se dușmăneau de moarte. Fiecare reprezentanță di-

plomatică acționa febril în favoarea viitorilor aliați și în dauna adversarilor.

Punctul culminant al acestor încălzări se atingea atunci când erau invitați la recepții diplomații axei împreună cu cei ai aliaților și cu ai țărilor neutre.

În astfel de ocazii, grupurile beligerante se separau și se distanțau strict. Între ele, diplomații țărilor neutre erau cînd de o parte, cînd de cealaltă.

El lua această poziție curtenitoare în funcție de informațiile care le parveneau în cadrul activităților oficiale.

„S-ar putea spune că noi, ca diplomați ai țărilor neutre, eram trasi de limbă peste tot și în toate problemele”, declara Wennerström la interogatoriu.

Atașatii militari efectuau un discret schimb de informații. Cu cit Wennerström lega mai multe cunoștințe, cu atît devenea mai activ în acest domeniu. Cunoșcînd limba germană, mergea adesea și era bine primit la Misiunea militară germană. Nemii din Moscova aveau toate motivele să fie amabili cu oricare reprezentant neutru care se complăcea în compania lor, întrucît nici un diplomat german la Moscova nu avea voie să călătorească prin țară, iar ambasada germană era foarte strict supravegheată.

El era bucurios să ofere informații despre forțele armate sovietice, în schimbul altor informații de care aveau nevoie. Wennerström avea sarcina să culcă informații despre potențialul și organizarea aviației rusești. El trebuia să procure mai ales hărți și orice alte informații care se refereau la regiunile de graniță ruso-finlandeze, unde se bănuia că rușii ar fi construit mai multe aeroporturi militare. Pentru a ajunge la aceste informații, greu de obținut, Wennerström a întreprins o călătorie cu trenul de la Leningrad la Murmansk. Aprobarea a obținut-o de la autoritățile sovietice sub pretextul că dorește să viziteze un vas suedez care se afla în portul Murmansk. În timpul călătoriei a reușit să facă rost de niște hărți. Înainte de a le da curierului suedez, le-a predat pe ascuns germanilor, care au reușit să extragă din ele informații de mare valoare.

În urma unui ordin primit din Suedia, Wennerström a întreprins o călătorie la Kiev. Cu această ocazie, el a reușit să identifice un ofițer superior de stat major sovietic, care era instalat acolo într-un hotel. A transmis și această informație nemților. Informația a fost foarte utilă pentru stabilirea amănunțită a modului cum erau distribuite trupele rusești în Ucraina.

În schimbul ei, nemții i-au oferit lui Wennerström informații referitoare la flota rusească din Marea Baltică, pe care el le-a transmis la Stockholm. Ca un contraserviciu pentru hărțile obținute cu ocazia călătoriei la Murmansk, Wennerström a putut cumpăra de la nemți ruble la un curs deosebit de favorabil.

Superiorii lui Wennerström de la Moscova nu bănuiau că de departe merseseră relațiile lui cu nemții. El nu le povestea niciodată colegilor săi cu cine lua legătura în timpul recepțiilor diplomatice. Șeful lui Wennerström de la Moscova, din acea perioadă, îl considera un fel de carierist, care încercă să rețină pentru el tot ceea ce află, cu scopul ca rapoartele pe care le trimite la Stockholm să dovedească celor de acolo strălucita lui activitate diplomatică. Wennerström a negat faptul că pe atunci ar fi fost deja agent al unei puteri străine. „În cadrul activității mele profesionale am întreținut contactele adecvate acestei activități. În general, în aceste împrejurări, nu se poate face o delimitare precisă între ceea ce este și ceea ce nu este permis”.

La Moscova, Wennerström a rămas până în martie 1941, când Misiunea militară suedeză a fost rechemată, rămânând acolo un singur ofițer suedez. Reîntors la Stockholm, el a fost numit ofițer pentru informații de aviație la Statul major al apărării. Superiorii săi intenționau să-l trimită iar la Moscova, dar acest plan a eșuat datorită izbucnirii războiului dintre Uniunea Sovietică și Germania. Totuși, el a rămas formal acreditat pe lângă guvernul sovietic și numele lui figura pe lista oaspeților diplomați care erau invitați la diferite festivități. De aceea, va fi mereu prezent, nu numai la recep-

Wennerström

the ambassador's computer data and records are a lot more professional than the ambassador's.

Pentru aceste importante contacte diplomatice, trebuia
menținute cele avute cu membrii Misiunii militare germane
la Stockholm care au fost atenționați de Berlin asupra ac-
țiunii pe care Wehrmachtul a dus-o la Moscova pen-
tru a realiza un plan de acțiune în cazul unei războaie cu
Rusia. În acest caz, misiunea militară ar deveni „foarte ineficace”
deoarece, cum s-a calculat, el nu ar putea furniza informații
repetabile, de mare interes și de încredere de valoare
militară. În consecință, asupra noului aeroport a fost
construită o Misiune militară. De asemenea, el a început să
furnizeze informații de mare interes și de încredere de valoare
militară.

[illegible]

[illegible]

cu trat. Paraula Wimmerstrom era sa faca rost de aceste
informati pe care se vede dintr-un american.

Dupa ce a examinat publicatia respectiv si a dat
bunul si s-a burlat a ajuns la concluzia ca de
putem fi procurati si a dat o suspitie buna ca a
putem fi burlati. In tot acest timp la 1000000
putem sa ne ducem la o alta...
...si sa ne ducem la o alta...

[illegible]

stăut pe unde mă aflam. În seara aceea, după ce am mâncat, am

Aici ne aștepta o masă gata pregătită. Ne-am așezat
pe scaunele din fața noastră și am început să mâncăm. După ce am mâncat,
am mers în camera noastră și ne-am dus la culcare.
Am dormit foarte bine și ne-am trezit dimineața în
cameră, pentru a continua discuțiile.

Hidsonko cá el. Wennerström, a furnizal

containing a set of data points p_1, p_2, \dots, p_n and a set of labels l_1, l_2, \dots, l_n . The data points are represented as vectors in a high-dimensional space, and the labels are represented as one-hot vectors. The model is trained to learn a function f that maps the input data points to the output labels. The loss function is defined as the cross-entropy loss, and the model is trained using gradient descent. The model is evaluated on a test set, and the accuracy is reported.

La ora stabilită Năstasev l-a aşteptat pe Wengerschi într-un atelier, dar cu o vreme mai târziu cu degetul sub buze şi-a spus că nu are timp să se întâlnească cu el în ultima dovedă a războiului. Năstasev şi Wengerschi au fost din nou împreună într-o zi, dar pe o stradă din oraş, unde Wengerschi s-a scuturat pe lângă el, în timp ce Năstasev l-a rugat să-l lăseze în pace. După aceea au lăsat de rând şi au mers în direcţii diferite. Năstasev a mers pe o stradă din oraş, unde Wengerschi s-a scuturat pe lângă el, în timp ce Năstasev l-a rugat să-l lăseze în pace. După aceea au lăsat de rând şi au mers în direcţii diferite. Năstasev a mers pe o stradă din oraş, unde Wengerschi s-a scuturat pe lângă el, în timp ce Năstasev l-a rugat să-l lăseze în pace. După aceea au lăsat de rând şi au mers în direcţii diferite.

cameră de alături, unde să discute între patru ochi
a început prin a rezuma discuțiile care au avut loc
Nikitșev despre Suedia și N.A.T.O. și și-a expri-

[illegible][illegible]

nerström ieșea de la birou sau din locuința sa și venea din aceste mașini, pe ai căror șoferi îi cunoștea, însemn trebuia să-l sune pe omul său de legătură cât mai repede posibil. Dacă se întâmpla ca Wennerström să se afle în călătorie atunci când rușii aveau nevoie de el, s-a convenit ca una din aceste mașini să-l depășească și apoi să oprească pe drum în fața lui. Acest fapt era, de asemenea, un indiciu că el avea nevoie să-l sune urgent pe omul său de legătură. În cazurile în care șeful se afla chiar în mașină, lui Wennerström nu-i rămânea decât să urce.

Se pare ca noua legatură a lui Wennerström în multe privințe un om interesant, care, fără îndoială, avut o mare influență asupra lui, pentru că, cu timpul, Wennerström îl considera pe acest general rus ca fiind unul din cei mai apropiați prieteni ai lui. Generalul îi fusese prezent sub numele de Lemenov și așa îi ziceau și alții în țara lui. Restul numelui era Piotr Pavlovici. Dar Wennerström nu știa dacă acesta era numele lui real și, de aceea, clarificațiile date în timpul anchetei, el îl numea mereu „generalul”. Wennerström spunea despre el că „era, fără îndoială, un om foarte inteligent, dar puțin activ”.

În perioada următoare, în timp ce se afla la închisoare, el a avut ocazia să cunoască pe mulți oameni din societate, și acum tot așa era. Uneori, mi se părea că dispune de o forță imensă, dar apoi se pierde.”

Dirijat de general, Wimmerström a trecut la lămpirea can-

devenind sursa care a probeat de a fi pentru a intra in a
 zura cu Serviciul de Informata a aviatiei americane. E a
 acordat sa transmita toate con de legaturile americane cu Mos-
 cova informata despre aviatia linuina. Sov. fac in schimb
 are acordati sunt de bani care sa li fie achitata de a li
 este „Produsul a a o a misiun a ris se po pe ca a a a
 inconv: acia de a fi un agent independent”.

Zborul avioanelor cu echipament radio special de-a lungul granițelor sovietice, care țineau legătura cu agenții locali sau ascuțiți mai înainte, a fost posibil datorită informațiilor lui Vennersström. Tot lui i se datorază și zborurile la mare înălțime ale avioanelor de tipul RB-36 și U2, precum și lan-

lentala, care, trecind la mare înainte pe deasupra Uniunii Sovietice, fotografiau și apoi așterizau în Oceanul Pacific, unde multe dintre ele erau pescuite în fine, cea mai importantă chestiune era că s-a cules enorm de mult material din punct de vedere științific și valorificat. El a primit, de asemenea, ordin să viziteze obiective importante, din interiorul Uniunii Sovietice, să fie bombardate în caz de nevoie. I s-a cerut aceasta avându-se în vedere că el, aparținând unei țări neutre, se putea deplasa relativ mai ușor prin țară. Lui Wennerstrom nu-i prea greu să obțină un permis de călătorie. Era suficient să se adreseze fostului său om de legătură, Nikitusev, care i-a dat ordin să-i acorde orice ajutor posibil spre a-i ușura această călătorie pentru care era acreditat la Moscova. Aceasta, cu condiția ca să-i rămână timp suficient pentru activitatea sa de mai înainte în favoarea Uniunii Sovietice.

Din înscărnarea Suchoi, chipurile, Wennerström a făcut mai multe călătorii în Siberia, Caucaz și Ucraina unde, escadă așa cum era prevăzut, pe aeroportul civil din I. și pe un aeroport militar situat puțin mai la răsărit, de la un startul bombardierelor strategice, care erau pregă-

lungul granițelor sovietice. La aterizare, Wennerström a observat pe aeroport cele mai noi avioane strategice de bombardament, pe care le-a fotografiat prin fereastra de la cockpit avionului cu un teleobiectiv. Tot atunci, el le-a mai procurat americanilor și o altă informație, pe care el încă nu o curăta. În incinta aeroportului, observase un afiș lipit pe o tablă neagră, pe care scria că se caută meteorologi pentru aeroport de pe țărmul golfului Varlamovo, aproape de Vladivostok. Autorul acestui anunț era conducerea celui mai mare grupului de bombardiere strategice și, uite așa, citind și batând palme, Wennerström a furnizat americanilor un indiciu asupra existenței unei baze sovietice de bombardiere în zona Vladivostok. După aceea, Wennerström a fost trimis la o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok.

După aceea, Wennerström a fost trimis la o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok.

Matilda, care era o agentă sovietică, a fost trimisă la o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimisă să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimisă să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok.

Wennerström a fost trimis la o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok.

„În cele din urmă, Wennerström a fost trimis la o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok, unde a fost trimis să se ocupe de o misiune de informații în zona Vladivostok.

pe care le aveau ei, metodă pe care o aplica în același mod și generalul sovietic pe propria lui hartă. Așa s-a întâmplat că Wennerström a întreprins pentru americani o călătorie la Odesa ca să viziteze acolo, chipurile, un institut științific. „Informațiile pe care le doreau americanii de la mine pareau la prima vedere ridicole. Ei voiau să știe dacă în apropierea caselor dintr-o anumită localitate erau de fapt mine subterane”, scria Wennerström. Wennerström a aflat mai târziu că a fost nevoie de această informație pentru că pe lângă minele subterane erau și aparate radar, instalate la bordul avioanelor de bombardament. Au apărut acoperșurile de metal ale unor case, care erau folosite ca antene pentru radar. După ce a îndeplinit această misiune pentru americani, el a raportat generalului rus că americanii se interesau și vor amănunte despre acoperșurile metalice ale acestor case, evident, pentru sprijinirea

at a point at least 1000 feet in central Somalia
at a depth of 1000 feet.

La de coud... a fort...
Ligne... Sadoi

[illegible]

nu aveau cine ştie ce importanţă".

Paralel cu activitatea de agent al rușilor, el a continuat să-l servească și pe americani, furnizându-le informații cu caracter militar despre Uniunea Sovietică. Conform declarațiilor lui la interogatoriul, în acea perioadă nu-și vedea capul de luxuri și a fost nevoit să-și sacrifice pină și concedii.

[illegible]

Sprijinul acordat de către Wincheston a răscălatului a dus la nașterea, pentru care i s-a plătit cheltuielile de concediu. Americanii au mai compensat și alte douăzeci de patru Wincheston în cazurile sale de infamie, dar, în gura de vorbire, el a refuzat să primească banii de la americani.

Este taraboi Wennerstrom a fost vazut mai multe ori la o informatie Unirea Sotilor, dupa ce prindea multas ar crucea, cum invers. In aceasta timpului s-a de vut in Wennerstrom un secretar, evident de locuti, fatis, cu o al si d. Serviciul a informati, sau o.

Prin urmare, la sarcinile luate în considerare de Wennerström s-a constatat că acestea sunt foarte diferite, unele punând mai mult pe accent pe calitatea serviciilor, altele pe cantitate. Cu toate acestea, în general, rezultatele obținute de fiecare dintre cele două țări sunt foarte apropiate, ceea ce demonstrează că, în ciuda diferențelor în necesitatea sarcinilor respective, Rușii au constatat că forțele proprii sunt în măsură să îndeplinească sarcinile în mod adecvat, ca și cum s-ar fi raportat sub raportul calității și cantității. Date fiind posibilitățile de a efectua o comparație între serviciile oferite de Ruși și cele oferite de Suedezi, în afară de cea a legăturii lui cu agentul suedez, Pe Wennerström arest acest fapt, rar întâlnit, după părerea lui. În munca de informații, l-a măgulit.

„Totmai datorită experienței bogate și cunoștințelor vaste cu care era înzestrat, a reușit generalul rus să trezească interesul și simpatia mea”.

Acu este relatu de muncă, realmente atât de intensive si durat încă cinci ani, Wennerström n-ar mai fi fost arestat de suedezi. Intărirea cu precădere a forțelor sovietice aeriene de

despre gradul de dezvoltare a bombardierelor americane, despre structura comandourilor și despre sarcinile bazelor aeriene americane de pe care se pot lăsa

[illegible]

of Intercen

In and to a different perspective, the
... and the material is the same, but the amount, per unit
... and the material is the same, but the amount, per unit

[illegible]

Referindu-se la acest caz, un ziarist englez, bazându-se pe
nal de zi, a făcut afirmația că el conține informații confiden-

omul care se ocupa cu supravegherea diplomatilor străini la Moscova. Cei doi îi erau necunoscuți. Mi-a trecut prin minte că n-ar fi exclus ca sovieticii să-mi pună capul pe perete, trăgându-mi un glonte în cap.

Ne aflam în afara oraşului şi nimeni nu ştia unde se afla. Nu ştiu ce au discutat toţi patru înainte de a mă vedea, dar se observa în mod clar că generalul era oarecum de pe la mine. Ruşii nu mi-au reproşat nimic pentru faptul că am colaborat cu americanii. Înainte, generalul mă întreba desori cum se descurcaseră colaboratorii mei cu americanii, acum mă întreba cum se descurcaseră americanii pe lângă colaboratorii mei. Într-o zi, generalul Serebrenski, generalul a fost în vizită la mine. Mi-a spus că fusese la Moscova de o perioadă de timp şi că fusese soldat cu conştiinţă deplină, căreia o călătorese în America. Avea o stare de bine, dar în acelaşi timp era foarte trist, deoarece nu era în stare să se joace în timpul liber. Avea o poartă de lemn, dar nu putea să o deschidă. Avea o poartă de lemn, dar nu putea să o deschidă.

ratul i-a comunicat lui Wennerström că ei

[illegible]

111

În 1940, Wennerstrom a fost numit în funcția de atașat militar suedez la Washington. Oficialii americani l-au primit cu o mare simpatie. Ofițerul de aviație înalt, zvelt, distins și cu prestanțe deosebite, Wennerstrom a fost un om deosebit de interesant. Un tehnic, care persevera pentru neutralitatea sa în timpul războiului rece de pe atunci și ținea mult la apărarea intereselor sale. Wennerstrom se bucura de renumele unui diplomat suedez care nutrește sentimente de prietenie față de S.U.A. În afară de aceasta, el era o figură interesantă pentru americani, deoarece fusese de două ori atașat militar suedez la Moscova, între anii 1940—1941 și din 1949 până la transferarea sa la Washington. Vorbea curent limba rusă și era apreciat nu numai de superiorii săi, ci și de diplomații ruși, care îl considerau un bun cunoscător al problemei aviației rusești. „Unii din oamenii noștri de la Stockholm îl ridicau în slăvi chiar”, remarcă un ofițer american. Ansamblu vorbind, se poate spune de la început că Wennerstrom era un cadru al corpului diplomatic de la Washington care nu numai că se putea pune în apărarea intereselor suedeze și să se familiarizeze cu situația americană, care îl cunoștea de la

... Statele Unite ale Americii.

În procesul verbal de interogatoriu se spune: „E (generalul) sublinia că este necesar, în aproape toate cazurile, ca femeile americane să aibă o influență mai mare asupra bărbaților decât presupunem noi”.

Dacă era necesar să se realizeze contacte mai strinse cu cineva, se recomanda încercarea de a le coșteresa și pe tutele acestora, pentru că poziția acestor femei trebuia să fie tratată totdeauna în mod foarte serios. Eu am scutit că această recomandare este foarte importantă și oportună”.

Primul contact al lui Wennerstrom cu Serviciul de Informații sovietic la Washington a intervenit atunci când el, conform uzanțelor protocolare, a făcut primele vizite la aerul din cadrul celorlalte reprezentanțe diplomatice. Într-o dată, atașat militar sovietic al aerului la Washington era gata să treacă la realizarea sarcinilor primite de la Moscova. Vizita la Kuvinov era o ocazie fetică.

„Kuvinov trebuia să-mi transmită salutări de la un cunoscut din Moscova, pe numele de Nikolai Vasilievici. În urma sa-i răspund că, într-adevăr, acesta e un bun prieten de-al meu, cu care m-am întâlnit de mai multe ori la domovka, în Moscova”. Cum Kuvinov nu i-a transmis acest

... Tot atunci, când am fost în Moscova, am văzut că el era foarte interesat de viața noastră în Statele Unite ale Americii.

Am putut să-l ajutăm în ceea ce privea munca sa în cadrul Serviciului de Informații sovietic. „Tehnica aceasta de transmitere a informațiilor prin radio de mină n-am folosit-o prea mult, nu pentru că nu puteam eu, ci pentru că Kuvinov nu voia să se expună

de mai târziu, datorită calității lui de atașat suedez existau enorm de multe posibilități de a face rost de materiale din care să se poată extrage informații interesante. El putea ori-când să se adreseze în scris Pentagonului și să-i solicite materiale cu caracter documentar. „Din această cantitate de documente tipărite extrăgeam tot ceea ce era util pentru suedezi și sovietici. Ori de câte ori se ivea ocazia, călătoriam prin S.U.A. și Canada și vizitam aeroporturile și fabricile de avioane. Unele din aceste călătorii le făceam din ordinul superiorilor mei suedezi. Multe din ele aveau însă alt scop, re-

... ofițeri americani de aviație au făcut ca să fim invitați în

Wennerstrom spune: „Interesul meu pentru datele tehnice (destinate scopurilor de spionaj) și interesele acestor comenzi, se completeau reciproc. Aș putea spune că de cele mai multe ori rezultatele erau uimitoare”

Pe măsură ce timpul trecea, Suedia făcea comenzi mai mari în S.U.A., fapt care îl avantaja teribil pe Wennerstrom. Dacă pe Wennerstrom îl interesa propriul interes, el se adresa, în primul rând, societății vinzării, unde își arăta înclinația la comerț. Venea acolo, la Sibaco, să ia ce trebuia. Așa că, în cele din urmă, el a fost primit și servit.

Întreținându-se o dată cu vinzătorul șef de la o mare firmă din America, Wennerstrom se afla la dînsul. Directorul îl invită pe amândoi să petreacă după-masa aceea la piscina particulară. În America un astfel de gest față de un om care nu era decât un agent de informații, era considerat foarte înalt și foarte important.

Wennerstrom nu se lăsa impresionat de aceste gesturi. El era un om direct, o cantitate mare de informații utile.

Alta dată el a reușit să obțină documentații prin sine. În America, el a fost foarte bine primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit.

Într-o zi, el a fost primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit.

Într-o zi, el a fost primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit.

Wennerstrom făcea astfel de vizite la întreprinderile producătoare de armament singur sau în compania altor vizitatori. El era foarte bine primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit.

Wennerstrom făcea astfel de vizite la întreprinderile producătoare de armament singur sau în compania altor vizitatori. El era foarte bine primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit.

Wennerstrom făcea astfel de vizite la întreprinderile producătoare de armament singur sau în compania altor vizitatori. El era foarte bine primit și servit. Într-o zi, el a fost primit și servit.

La semnalul luminos, secretara sa avea obligația să nu lase pe nimeni înăuntru și nici ea nu avea voie să intre altă vreme cît ardea becul. În rest, nu avea de ce să se teamă pentru că „în cazul în care m-ar fi întrebat cineva de ce țineam aprinsă lumina roșie, aș fi putut oricînd spune că fotografiam un material pe care urma să-l trimit în Suedia”

Pe lângă activitatea sa în slujba sovieticilor, Wennerstrom trebuia realmente să fotografieze pentru Suedia o cantitate mare de material obținut legal de la Pentagon și „trebuia să fotografieze și material obținut ilegal de la Pentagon și material obținut ilegal de la Pentagon”

Pentru fotografiat, Wennerstrom folosea două sortimente de filme, fiecare de 35 mm lățime

...peste alfa
...Pe acest fel
...la a
...pe a
...sau sovietic prin stringerul de mina, transmitere care se pa
...pe stă
sau într-un magazin

S-a predat în felul acesta material informativ și cu oca
zia recepțiilor, mai ales atunci când era lume mai multă și
aglomerată. Odată, Wennerstrom a predat sovieticilor mate
riale informative în incinta nemijlocită a Pentagonului cu o
cazie oficială, iar altă dată „am predat filmele sub nasul
unor funcționari superiori americani în mijlocul unei came
re”. Aceste predări de materiale se mai făceau în avion, în
timpul unor călătorii sau la ambasada sovietică. În aceste
cazuri, Wennerstrom lăsa materialul în buzunarul interior de
...o preta la garda
omului său de legătură numărul primul. Acesta mergea la
...sustrăgea materialul și, mai târziu, îi făcea semn
discret cu capul că s-a rezolvat

Datorită prestigiului de care se bucura în fata america
nilor și datorită contactelor stabilite cu persoane din servi
ciile secrete de informații americane, la scurt timp după so
rirea sa la Washington, s-a realizat o legătură cu C.I.A.
Aceasta s-a întâmplat cu prilejul unei invitații la o recepție
dată de Pentagon, recepție la care în mod premeditat a par
ticipat și un reprezentant de la C.I.A.

După servirea mesei acesta l-a luat pe Wennerstrom la
...și i-a spus că el nu e străin de faptul că „cu multă
...De aceea dorea
...ca ma interesa. În ace
...m-a întrebat dacă as avea plă
...de acord

Si
...descurca în Washington, pentru că i-a fost

... a fost înscrisă în ...
... presupunând că ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...

... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...

... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...

servicii de contraspionaj,

... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...
... a fost înscrisă în ...

nu se va putea da o soluție afirmativă, propunându-se să nu comunice încă cunoscutului său american data exactă a vizitei.

...W...
...RFG...
...de american si de familia acestuia, după care să re-
...
...W...
...
...Tara...

Bucun am locuit la hotelul Kempinski. Soția mea a plecat; să facă cumparaturi, iar eu m-am repezit în Berlinul de război (pe atunci se putea trece liber dintr-o parte în altă). Mi s-a spus mai înainte ce metrou să iau, cînd și în ce stație

m-am oprit în fața unui cinematograful și contemplam reclamele. Pe cealaltă parte a străzii se afla un bărbat, care, văzându-mă, a venit spre mine. Eu îl cunosteam încă de când mă întâlneam cu generalul sovietic la Helsinki. Acuma m-a condus la o mașină care aștepta după el. Am ajuns la o vilă, unde ne aștepta generalul la o masă plină cu tot felul de alimente. Generalul mi-a spus că el este în concediu și că vine dintr-o vizită la Wiesbaden. I-am relatat că vizita s-a soldat fără rezultate pentru că americanul a trebuit să plece."

Pentru generalul sovietic era important să afle unde-
anume a plecat americanul. Wennerström l-a spus
a plecat în T...
tast imediat încăperea, evident, pentru a lua legătura
Moscova

$$y^2 = x^2 + 1 \quad (1)$$

Generalul sovietic l-a cunoscut lui Wennerström să-si cumpere un radioreceptor pe unde scurte, cu care să poată recepționa telegrame cifrate din Uniunea Sovietică, și l-a în-

Wennerstrom si-a cumparat un radioreceptor pe unde scurte extrem de sensibil si l-a instalat acasa. Ea a justificat prezenta acestui radioreceptor prin aceea ca un cunoscut de al lui, ofiter american stationat la Paris, fiind radioamator, i-a trezit al lui pasiunea pentru interceptarea emisiunilor radio ale amatorilor care transmit pe unde scurte.

Wennerström a petrecut patru ani în cadrul Direcției militare de aviație din Stockholm și se pare că acești ani au fost cei mai activi din activitatea lui de agent al sovieticilor.

În această perioadă, guvernul suedez nu și-a schimbat politica sa neutralistă, dar au avut loc transformări radicale

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

obiectivele amintite mai sus.

americane si la instalatiile lor electronice.

viectorilor despre soarea unor militari americani de la Pentagon la Cartierul general al S.U.A. din Wiesbaden

În cantata sa de sef al unei secții de aviație avea cunoștințe din domeniul armelor teleghidate și astfel a reușit să înțeleagă și să copieze mai multe sisteme de arme teleghidate ale aliaților. În timpul războiului, el a lucrat la proiectarea și construirea armelor teleghidate de tip „HVI-55”, care erau folosite în timpul războiului.

[illegible]

si aveau incredere absoluta in el. a putut si duce
timp ce familia sa dormea

— nu era prea luxos, era totuși îmbelșugat. Nu după mada „nepărată nevoie” și ale cărei cheltuieli de întreținere le asigurau sovieticii.

considerau că este exclus ca familia Wennerstrom să poată face aceste cheltuieli din salariul lor și s. creș. păreră că bunăstarea se datorează doamnei Wennerstrom

Ulla Margareta Wennerström era o femeie înaltă și zveltă.

There are no other people in the room.

teva luni, un an sau poate chiar doi, dar cind această viață dublă se desfășoară timp de mai mulți ani, zece să zicem, atunci nu mai este vorba de o viață dublă, ci de o viață triplă. Eu mă foloseam de această împrejurare atunci cind mă vedeam cu generalul, dar asta se întimpla mai rar și de aceea scrisorile mele, sub formă de rapoarte, înlocuiau oarecum dorința de a mă destăinui. În aceste rapoarte eu nu mă limitam exclusiv la fapte concrete, ci presăram și probleme de natură personală, adică unele dificultăți de care mă loveam, anumite griji pe care mi le faceam. Mai târziu, în rapoarte mă refeream și la petrecerile la care participam, la evenimentele care aveau loc în unele familii, ori scriam despre anumite evenimente sportive care mă interesau.

După ce Wennerstrom își batea la masină, în timpul nopții, rapoartele adresate prietenului său, generalul, și după ce le fotografia, ardea toate hirtile și arunca cenusa la toaleta. Uneori își scria rapoartele către general la biroul său din Moscova, dar dacă cumva nu-i era ceva clar din punct de vedere tehnic, puneă mîna pe telefon, cerea organului competent să-l dea la lumina respectivă și făcea apoi precizările necesare. În acest birou, el avea un al doilea aparat foto cu care putea să fotografieze și să scrie. Uneori, după ce terminam de scrisorile adresate generalului rus în biroul său, după ce terminam, rupeam partea de hirtie scrisă și o arunca la coș, iar hirtia pe care își scria rapoartele o ardea în scrumieră. Scrumul care răminea îl sărămea cu un creion, puneam toată această cenusă într-un plic și o ducea acasă pentru a fi sigur că nu va fi folosită de nimeni. Uneori, după ce terminam de scrisorile adresate generalului rus în biroul său, după ce terminam, rupeam partea de hirtie scrisă și o arunca la coș, iar hirtia pe care își scria rapoartele o ardea în scrumieră. Scrumul care răminea îl sărămea cu un creion, puneam toată această cenusă într-un plic și o ducea acasă pentru a fi sigur că nu va fi folosită de nimeni. Uneori, după ce terminam de scrisorile adresate generalului rus în biroul său, după ce terminam, rupeam partea de hirtie scrisă și o arunca la coș, iar hirtia pe care își scria rapoartele o ardea în scrumieră. Scrumul care răminea îl sărămea cu un creion, puneam toată această cenusă într-un plic și o ducea acasă pentru a fi sigur că nu va fi folosită de nimeni.

Prin omul său de legătură primeam foarte rar comunicări de la generalul care...

... în jumătate de pagină... pe unde scurte, Wennerstrom... citrate din Uniunea Sovietică... printr-o metodă folosită și cu... va vorbi timp de 3 minute. În plus, Wennerstrom s-a folosit... adică de omul său de legătură. Către sfîrșitul... Ministerul Apărării, el și-a intensificat activitatea de spionaj în așa măsură încît omul său de legătură... obținerea și transmiterea microfilmelor la procesul intentat lui Wennerstrom. În 1963, acumarea făcea următoarea remarcă: „Spre sfîrșit, Wennerstrom și-a intensificat activitatea de spionaj într-un ritm de infernal încît e greu să înțelegem cum a putut să se achite ei de obligatiunile lui profesionale obișnuite”

În 1960, Wennerstrom a prins „pestele cel mare”, cum se exprima cel de la Moscova, acțiune care i-a reușit după ce s-a întors din S.U.A., fapt confirmat, de altfel, și de el în...

Despre acest „pește mare” succedent n-au dat amănunte, menționînd doar că este vorba de transmiterea unui sau a mai multor documente cu caracter secret. În urma obținerii...

... Serviciului de Informații sovietic l-a întrebat pe Wennerstrom, prin omul său de legătură, dacă n-ar putea...

... de trei ori cu cel de la Serviciul de Informații...

...este, este un material pe care îl aducem...
...au avut loc la Moscova...
...l-a acceptat în masă...
...au plecat la care pe...
...funcționarii...
...instrucțiuni refer...

militar.
Din Wonnorström a primit instrucțiuni referitoare
la vitoarele lui sarcini.

Pierderea de informații sovietice

...aul 1-6 din al. 1. Vene...
...in Spania si la...
...si...
...rampelor...
...pe...
...Spania

În Suedia se duceau tratative pentru
bătălii militare cu Spania și, mai târziu, el s-a
obținut acest post de atașat militar la Ma-
fi rezolvat continuarea activității sale de
în favoarea Unirii Sovietice

Wennerström nu și-a mai pus această problemă.
voia să mai plece cu copiii în străinătate
partea cercurilor economice i s-au făcut lui Wenner-
ström. Într-o scrisoare adresată lui Wennerström, în
schimb hotărârea în favoarea unui post de ofițer în admi-
nistrație la statul major al aviației, post care îl interesa în-
deosebi pentru că toate documentele care intrau și ieșeau

Nici colaboratorul lui Wennerström din comisia pentru
și nici Wennerström însuși nu știa că activitatea
La o vreme
Încă de pe vremea celui de-al doilea război
mondial, pentru poli.
Iste d.
se se po.
când Wen
le rusești.

numele său a fost doar amintit, fără a exista vreo intenție din partea lui Wennerström. Apoi supravegherea lui a fost reluată.

În anii 1947 și 1948, pe cînd lucra la Comandamentul de aviație, Wennerstrom a atras din nou atenția poliției pentru că spunea că odată făcuse contact febril cu adevăratul sovietic al aerului, Ilibasenko. Cînd datele obținute despre "Vegetarianul" au fost prezentate sîndului actual al aviației suedeze, Gustav Adolf Westring, care pe atunci era colonel, pare că acesta a calificat aceste observații drept „simple povești” și, din nou, nu s-a mai luat nici o măsură.

Alte momente de suspiciune se pare că n-au mai existat asupra lui Wennerström. Abia în 1958, inspectorul Danieleson de la poliția suedeză a dat peste un raport oficial, pe care a scris Wennerström în 1947 și în care arăsa să fie în activitatea "afirmativă oficială" a statului, m. l. a. și în Stockholm.

Dupa specia lui Darneson de mai tarziu acest capitol
a cunoscut doar o editie in limba engleza la W. W. Norton & Co. in
1964 in colaborare cu Serviciul de informatii sovietice.

Da nu se baza raportarii sale de Worcester in 1947 si de raportul de Durrison in 1958, nu s-a luat nici o masura impotriva lui.

În 1959, când Wennerström s-a înscris la cursurile de zbor ale englezilor de la Farnborough, a fost trimis la Altwippen să afle dacă se suspina în zbor. El a rămas acolo timp de o săptămână, dar nu a putut să afle nimic. După ce a revenit, a fost trimis la Altwippen să afle dacă se suspina în zbor. El a rămas acolo timp de o săptămână, dar nu a putut să afle nimic.

Impressions of the past are not to be
 forgotten, and the present is not to be
 forgotten, and the future is not to be
 forgotten.

1. Pentru a putea realiza scopul propus, după urcarea
pe podul de lemn pe o platformă suspendată
în sus de un cârmăș bunale, se pot observa

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

reţinu şi nu afle că este supravegheat.
 Pentru a comunica acest lucru doar la unul sau doi
 prudenţă s-a manifestat şi pentru
 ca un altul superior surdoz, care prove-

Acum în plus, Wienerström are și

numele său a fost doar amintit, fără a exista nici un fel de acțiune din partea lui Wennerström. Apoi s-a spus că el nu a mai fost cetățean.

În anii 1947 și 1948, pe când lucra la Comandamentul de aviație, Wennerström a atras din nou atenția poliției politice. Se spunea că el întreține contacte secrete cu atașatul sovietic al aerului, Ribasenko. Când datele obținute despre Wennerström au fost prezentate șefului actual al aviației suedeze, Gustav Adolf Westring, care pe atunci era colonel, se pare că acesta a calificat aceste observații drept „simple povești” și, din nou, nu s-a mai luat nici o măsură.

Alte momente de suspiciune se pare că n-au mai existat asupra lui Wennerström. Abia în 1958, inspectorul Danielsson de la poliția suedeză a dat peste un raport oficial pe care l-a scris Wennerström în 1947 și în care acesta se referea la activitatea informativă „oficială” a atașatului militar sovietic la Stockholm.

După ce citise raportul, Danielsson nu numai că nu l-a uitat, deoarece din el reieșea că Wennerström cunoștea într-un mod prea intim Serviciul de informații sovietic.

Dar nici pe baza raportului scris de Wennerström în 1947 și descoperit de Danielsson în 1958, nu s-a luat nici o măsură împotriva lui.

În 1959, când Wennerström s-a întors de la demonstrațiile de zbor ale englezilor de la Farnborough, și-a dat seama că la Amsterdam a fost ocazia să se întâlnească cu un ofițer sovietic. De atunci, raportul său a fost prezentat la Comandamentul de aviație, dar nu a mai avut nici un fel de consecințe. În 1960, Wennerström a fost din nou prezentat la Comandamentul de aviație, dar și în acest caz nu a avut nici un fel de consecințe.

Cu timpul, suspiciunile lui Danielsson au dispărut. El nu a mai avut nici o dovadă care să-l convingă că Wennerström era un agent sovietic.

Dar nici de aici n-a reieșit nimic. În 1961, poliția nu și-a mai pus problema și nu a mai luat nici o măsură împotriva lui.

Pe baza foarte atentă ca să nu fie înțeles că el nu este cetățean, trebuie să existe o dovadă care să-l convingă pe judecătorul să aprobe supravegherea lui. În 1961, atunci când se da o astfel de aprobare, valabilitatea măsurii trebuie remotivată în fiecare lună.

În anul 1960 a fost informat și ministrul apărării, Sven Andersson, în legătură cu suspiciunile care existau asupra lui Wennerström. Dar, neexistând probe materiale convingătoare, nu s-a luat nici o măsură ca lui Wennerström să i se interzică accesul la documentele secrete. În septembrie 1961, imediat după ce s-a încetat supravegherea telefonului lui Wennerström, ministrul apărării a spus că el nu avea nici o dovadă care să-l convingă că Wennerström era un agent sovietic. S-a așteptat ca lui Wennerström să continue.

Cererea lui Wennerström pentru postul de ofițer de administrație la Comandamentul aviației a nălmăcit așa de mult oprită de Comandamentul de aviație, că el nu a mai putut să-l obțină.

Ministrul i-a oferit lui Wennerström postul de la Ministerul de Interne. El a refuzat și a spus că el nu voia să lucreze în Ministerul de Interne. El a spus că el voia să lucreze în Ministerul de Apărare. El a spus că el voia să lucreze în Ministerul de Apărare.

Pentru că Wennerström să nu ație că este supravegheat, poliția politică a comunicat acest lucru doar la unul sau doi din superiorii săi. Această prudență s-a manifestat și pentru că era greu de crezut ca un ofițer superior suedez, care provenea dintr-o familie de ofițeri, să fie un agent sovietic. În plus, Wennerström avea și un stagiu îndelungat de activitate diplomatică. Cu ocazia unei informări asupra problemelor de securitate, din martie 1962, i-au fost prezentate ministrului apărării toate momentele care erau în favoarea lui Wennerström. Ministrul apărării a spus că el nu avea nici o dovadă care să-l convingă că Wennerström era un agent sovietic. S-a așteptat ca lui Wennerström să continue.

La fine 1962 mulțimea de oameni care făcuseră parte de
un ordin general care era secret și a fost
Wennerström accesul la documente secrete.

Inspectorul Dan Nilsson, ocupându-se de
asupra lui și asupra lui...
a supraveghea telefonul de la locuință.

La 11 decembrie 1962, a fost interceptată o convorbire
de la mai mică a lui Wennerström și o prietenă a acestuia
convorbire în care a apărut următoarea informație:

„Eu am un aparat de radio foarte interesant, cu care
nu pot...
...mai adăugat că tatăl ei n-o lăsa
...acest aparat...

În urma auzirii acestei informații, a fost intensificată
supravegherea din partea poliției politice

...data aceasta puțin au fost cei care au început să
se gândească în mod serios că Wennerström era în realitate un
...

La începutul lunii mai 1963, șeful poliției politice
...
...în adâncul inimii mele cred că Wennerström este nevinovat...

Dar, chiar în momentul acela se aflase că Wennerström
... Apăsând...

Bancnotele păreau a fi absolut noi.

Femeile l-au trecut atunci prin gind că nu e adevărat.
 Wanda s-a scuturat și a zis: "Nu e adevărat, dar nu e adevărat
 na lăsa-l!"

De-aia Ioset nu se poate pune astăzi să se judece dacă este sau nu un rău să se ia în considerare banii. Într-o țară în care toată lumea are nevoie de bani, în care toată lumea are nevoie să-și dea banenote uzate, pretextând că banii nu sunt o problemă, este puțin probabil să se poată pune problema dacă este sau nu un rău să se ia în considerare banii.

Dorința ei a fost astfel de prompt îndeplinită, încît nu s-a mai gîndit nici la teoma cu banii falși.

În sfârșit, doamna Rosen s-a gândit că fotografiatul aceluia misterios al lui Wennerström trebuie să fie în legătură cu spionajul dintre ruși și americani. Într-o zi din primăvara anului 1960, când Wennerström tocmai era ocupat în camera

În apropierea aparatului de fotografiat se afla o masă

Nu mult timp după aceste bănuțeli, ea a observat că din

puncta ad el o s-o consideram n-^o p-^o - J. r. m. -

1. The first of these is the fact that the *Fern* is not a native of the island.

For the purpose of the study, the following data were collected:

Il più grande numero di persone in continuazione

...the ...
...the ...
...the ...

[illegible]

... and
... ..
... ..
... ..
... ..

3. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366

1. The first part of the text discusses the importance of the "National Day" and the role of the government in organizing the celebration. It mentions that the government has decided to hold a large-scale event in the capital city, which will include various cultural performances, sports events, and a grand parade. The text also notes that the government has issued instructions to all local authorities to ensure the smooth running of the celebration and to maintain public order.

[illegible]

1. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \frac{d^2}{dt^2} \right) = \frac{1}{2} \frac{d^3}{dt^3}$
 2. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \frac{d^2}{dt^2} \right) = \frac{1}{2} \frac{d^3}{dt^3}$
 3. $\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} \frac{d^2}{dt^2} \right) = \frac{1}{2} \frac{d^3}{dt^3}$

totdeauna lângă aparatura destinată fotografierii.

totdeauna lângă aparatura destinată fotografierii.

de pe lângă casa lui Wennerström
mai neobisnuit într-o zi a anului

acasă, iar câinii, care începeau să latre imediat ce simțeau un străin, la plecarea „rusului” n-au latrat deloc.

În primăvara anului 1963, doamna Rosen era în posesia și a altor date suspecte asupra lui Wennerstrom.

Doamna Rosen avea obligația să aranjeze cărțile și să lăse parcuri respectiva în așa fel încât să nu fie observate. Ea a observat o pungă de hirtie prinsă între perete și tavan în camera lui Wennerstrom. Într-o zi, când a derulat filmele. Neobservând nimic pe filme, le-a pus iar în pungă la locul lor, așa cum erau mai înainte. După ce cutitul a luat sfârșit, pungă cu filmele nu mai era acolo.

Doamna Rosen continua să se gindească cum să facă să comunice poliției toate aceste observații.

Într-o zi, în anul 1963, doamna Rosen a văzut pe un coridor, în apropierea ușii de intrare, un bărbat care se putea sta de vorbă. Amândoi făceau mișcări de fugă. Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Nilsson, ministrul în al cărui serviciu se afla Wennerstrom, a scăpat de la arestare și a fugit în Suedia. Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Doamna Rosen a văzut că bărbatul era înalt, blond, cu ochi albaștri și că purta o jachetă neagră. Nu s-a putut afla numele lui, dar a fost foarte important și nu se putea sta de vorbă cu el oricum.

Wennerström a reflectat amănunțit asupra situației sale, a lucrat în după-amiază, s-a declarat gata să spună adevărul. A mărturisit că lucra de 15 ani ca agent sovietic și că a făcut spionaj și în detrimentul Suediei. El a mărturisit, asemenea, că în perioada în care a fost arestat avea deja gând să părăsească țara.

Cu o seară înainte de arestare, a observat lipsa celor două role de filme și și-a dat seama că se afla în pericol. În seara aceea trebuia să meargă la o recepție dată de ambasada americană. În drum, s-a repezit pină la birou ca să-l convingă dacă nu cumva, din greșeală, uitase acolo cele două role acolo. Ajuns la ambasada americană, a stat puțin la recepție, dar nu s-a putut afla nimic și s-a aranjat o întâlnire urgentă cu omul său de legătură sovietic, generalul maior Nikolski, care i-a dat atunci 15.000 de coroane. În prezua arestării sale, Wennerström pregătea o plecare urgentă în Spania, de unde urma să plece apoi la Viena pentru a se întâlni cu reprezentantul de la Moscova, cu care spera să stipuleze acordarea onorariului din contul său existent la Moscova pentru serviciile acordate în timpul războiului sovieticilor.

În cadrul cercetărilor și anchetei prealabile, Wennerström a declarat că în timpul războiului său de spionaj, a lucrat ca agent sovietic în casa a două femei suedeze. El a afirmat astfel pentru a se scuti de un bărbat foarte mare SIDA și al MSS, pe interesele politice.

Situația grea în care se afla apăsa mai puțin asupra lui și a lui asupra fetei.

Intr-adevăr, situația doamnei Wennerström, în săptămânii după arestarea soțului, nu era deloc bună. Pentru poliția suedeză, ea era în mod amar interesantă din toate punctele de vedere. Ea nu a stat numai la Viena de spionaj de la soțul ei, ci și a spus de multe ori că fusese complicită în crimele soțului.

Într-unos faptul că în timpul războiului a lucrat pentru aparatul fotografic și filmele care erau la Wennerström nu le-a văzut încă.

Cu toate acestea nu era exclus ca ea, în calitate de soție a unui ofițer și diplomat care avea, de regulă, de-a face cu informații secrete, să nu fi fost amestecată în activitatea profesională a soțului ei.

În seara arestării lui Wennerström mărturisirile sale cum că el și soția sa erau în posesia a două role de filme de spionaj, au fost tratate cu scepticism. S-a afirmat că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj și că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj. S-a afirmat că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj și că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj.

În seara arestării lui Wennerström mărturisirile sale cum că el și soția sa erau în posesia a două role de filme de spionaj, au fost tratate cu scepticism. S-a afirmat că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj și că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj.

În seara arestării lui Wennerström mărturisirile sale cum că el și soția sa erau în posesia a două role de filme de spionaj, au fost tratate cu scepticism. S-a afirmat că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj și că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj.

În seara arestării lui Wennerström mărturisirile sale cum că el și soția sa erau în posesia a două role de filme de spionaj, au fost tratate cu scepticism. S-a afirmat că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj și că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj.

În seara arestării lui Wennerström mărturisirile sale cum că el și soția sa erau în posesia a două role de filme de spionaj, au fost tratate cu scepticism. S-a afirmat că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj și că el și soția sa nu erau deloc interesați de filmele de spionaj.

lativ scurt. Apoi a fost ținut sub observație în clinica de psihiatrie a închisorii de la Langholmen. Al. Wennerström a fost înțeles să răspundă la întrebările anchetatorilor. După o audieră preliminară s-a hotărât la data 12 februarie 1964 să se facă o audieră publică pentru prima dată în 1964, la Stockholm.

Dezbaterile n-au fost publice și au fost conduse de trei judecători. Au fost discutate și unele aspecte de procedură. În procesul Wennerström s-a deosebit de procesul lui Erik G. Larsson, în care Wennerström a fost acuzat de trădare.

Redăm, pe scurt, câteva aspecte din modul cum a decurs procesul:

„La 13 mai 1964 au avut loc pledoariile oficiale. Consilierul Agenției a amintit participanților despre exigentele asigurării secretului și despre limitele pe care el trebuie să le impună: toți au fost de acord să se ocupe numai de cauzele trădării.

Colonelul Wennerström a apărut însoțit, ca întotdeauna, de o numeroasă escortă de polițiști. Era îmbracat sobru și avea o atitudine care îi păstra întreaga demnitate. Pălărea fetei lui i-a impresionat pe asistenți. S-a observat că evita să-și arunce privirile spre public: nu se aștepta să vadă nici un prieten.

Procurorul Ryhninger a spus:

— De mult tribunalul suedez n-a mai judecat o crimă atât de joasă, care a cauzat atâtea pierderi țării.

Prima întrebare care se impune este:

... este posibil să se ocupe un popor de răspundere așa de mare să poată comite o astfel de crimă?

După aceasta, el a făcut o scurtă descriere a evoluției lui Wennerström, de la un simplu ofițer de rezervă până la un ofițer de la Moscova.

La 12 februarie 1964, în timpul audierii, s-a spus că Wennerström a fost un ofițer de la Moscova care s-a pornit pe o călătorie în America în 1952.

Ajunge la New York și se întâlnește cu un reprezentant al celei de-a doua organizații comuniste care se ocupă de consolidarea păcii. Acest reprezentant al organizației comuniste îl informează despre rețeaua de informații pe care trebuie să o facă pentru a obține informații.

În felul acesta, se creează o rețea de informații care servește pacii.

Un alt aspect al procesului Wennerström este faptul că pe plan local, la Stockholm, în timpul audierii, pe lângă presa suedeză, dintr-un număr de țări străine, pe care țara noastră o cunoaște dintr-un număr de țări străine, au fost trimise jurnaliști.

Cei care au primit o instruire care îi făcea sensibil la aspectele ideologice. Erau simpatizanți comunisti și vorbitori ai unor preșunți fasciste. Ei au trăit în condiții financiare care au facilitat influența ideologiei fasciste și au fost în măsură să influențeze procesul.

În timpul procesului Wennerström, un rol pe arena internațională l-au jucat și un număr de țări străine.

... nu poate fi încastrat în nici una din situațiile de mai sus. El avea bani suficienți, i-au fost încredințate posturi dintre cele mai înalte, avea o viață familială fericită.

Procurorul a respins ideea că Wennerström devenise spion din convingere: el căuta numai laude și bani, mai ales bani.

— I s-a deschisă credite fără limite, de care a profitat din plin.

... nu a fost niciodată constrins sau forțat să facă ceea ce a făcut.

Wennerström, care pretindea că documentele trădare nu priveau țara lui.

În discursul lui, procurorul, ridicând vocea a adăugat:

— Activitatea de spionaj a lui Wennerström a durat mult timp și prezintă un caracter unic de necinste și gravitate. E inutil să mai spunem ce consecințe va avea trădarea lui pentru țara noastră.

... care a uzata. Ii invoca in apararea sa pe amii prieteni
din nevoastra de vreme ce i-a cunoscut pe ei.

Inceput sa obtina o condamnare mai mica, avocatul se
ridica la vitoare interventii in vederea eliberarii. Abia a
terminat de vorbit avocatul, ca Wennerstrom s-a si ridicat,
si a pasat ocheanul la cel o decarata. Ea nu prea pricepe
nimic din forma de a se mentine in astfel de procese de
lege. Apoi a aratat ca i-a determinat sa comita acele acte.

La inceput am vrut sa lucrez numai pentru N.A.T.O.,
dar am vazut ca i-a dat o alta parere ca nu a fost sa
lucrez numai pentru sovietici.

Asta este faptul principal care m-a determinat sa
mi se permite sa intru in amanunte.
Acesta este faptul principal care m-a determinat sa
intru in amanunte.

Capitolul 1. Dobindite in cei cincisprezece ani de acti-
onare in lumea internationala.
La inceput am vrut sa lucrez numai pentru N.A.T.O.,
dar am vazut ca i-a dat o alta parere ca nu a fost sa
lucrez numai pentru sovietici.

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

... care a uzata. Ii invoca in apararea sa pe amii prieteni
din nevoastra de vreme ce i-a cunoscut pe ei.

Inceput sa obtina o condamnare mai mica, avocatul se
ridica la vitoare interventii in vederea eliberarii. Abia a
terminat de vorbit avocatul, ca Wennerstrom s-a si ridicat,
si a pasat ocheanul la cel o decarata. Ea nu prea pricepe
nimic din forma de a se mentine in astfel de procese de
lege. Apoi a aratat ca i-a determinat sa comita acele acte.

La inceput am vrut sa lucrez numai pentru N.A.T.O.,
dar am vazut ca i-a dat o alta parere ca nu a fost sa
lucrez numai pentru sovietici.

Asta este faptul principal care m-a determinat sa
mi se permite sa intru in amanunte.

Asta este faptul principal care m-a determinat sa
intru in amanunte.

Capitolul 1. Dobindite in cei cincisprezece ani de acti-
onare in lumea internationala.

La inceput am vrut sa lucrez numai pentru N.A.T.O.,
dar am vazut ca i-a dat o alta parere ca nu a fost sa
lucrez numai pentru sovietici.

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

Sint gata sa suport consecintele juridice ale actelor

pentru reorganizarea apărării naționale. S-a apreciat că această reorganizare și cheltuielile necesare în acest sens sînt ridicate la suma de 70 milioane de dolari. Dar aceste date, care sînt înălțat și asupra morală a forțelor armate, sunt foarte costisitoare să coste mai mult.

Un membru al ambasadei americane din Stockholm a declarat cu de mult. „Am văzut ofițeri suedezi care au început să plîngă atunci cînd li s-a amintit numele lui Erik nerström”

...într-o manieră completă.

P...

E vorba de modul în care Wennerstrom a fost convins de un agent american să expedieze din Leningrad un pachet cu lămpi radio. Există aici un fel de ironie a soartei, în sensul că, dacă acea stau lucrurile, nu sovieticii, ci americanii i-au oferit lui Wennerstrom prilejul să se lanseze după război în lumea spionajului.

Imediat după arestarea lui Wennerstrom, ambasada ame-

există nici o dovadă că Wennerstrom ar fi primit vreo însărcinare din partea serviciilor de informații americane. În situația dată, o astfel de declarație era o măsură de apărare care, desigur, nu întărește prea mult.

trebuie să avem în vedere că C.I.A. nu este singura care se

când se întâmplă ca acesta să amintească într-adevăr de ele

seria „sursă utilă”, o per

...fapt în fața...

...deafata Pentagon...

...data i-am fi dat unui agent

...inca Sovietică un pachet, să zicem cu lămpi

Un agent nu este expus nici-

...Cine

...rebuia să se legitimizeze înainte de

...nu era ex-

[illegible]

Discutabilă este, de asemenea, și afirmația conform căreia, atunci când Wennerström a dezvăluit Serviciului soviet de informații un secret militar al Suediei ar fi trădat cu atât mai mult, trădând această țară, el nu se angaja în mod legitim în serviciul sovieticilor și că, în caz de ceva, putea se justifica față de autoritățile suedeze că, trădând, nu făcuse altceva decât o abilită încercare de pătrundere în centrul serviciilor sovietice de informații, cu scopul de a acționa de pe această poziție în favoarea țării sale și a Occidentului.

Pentru Serviciul sovietic de informații, Wennerström e prezenta cu totul altă imagine.

S-a spus despre Wennerstrom că era ambițios, și pe bună dreptate. S-a spus, de asemenea, că ambiția lui era fără milă, o ambiție cu adevărat bolnăvicioasă, că el nu se dăa în laturi de la nimic, că „era gata să treacă peste cadavre ca să parvină” și că această ambiție l-a făcut să devină un tr ditor.

Desigur, această scuză are ceva real la bază. Precizăm, de altfel, că trădarea lui Wennerström a ridicat multe ipoteze.

Pierderile pe care el le-a cauzat apărării naționale au fost enorme.

La prima vedere, ambiția lui Wrenners
 mie anormal. Multă vreme...

The natural state of the world is a state of equilibrium, and the natural state of the human mind is a state of equilibrium.

[illegible]

monden în viața socială și

Pe urma a căzut în puterea unei organizații de spionaj foarte puternice, care a început să-l folosească în a doua jumătate a secolului al XX-lea și a se folosi de punctele slabe ale colaboratorilor săi.

La Moscova, Winnerström avea probabil un dosar bogat încă de la începutul anilor 1920. Pe atunci existau în Suedia foarte puțini profesori de limbă rusă. Pe atunci existau în Suedia foarte puțini profesori pentru această limbă și cei care o cunoșteau aveau san-

funcți în organele informative. De asemenea, în 1923, Winnerström a obținut o bursă pentru a studia la Moscova, unde să-și continue studiul limbii ruse, n-a

scăpat de o boală care l-a lăsat pe patul de boală pentru o vreme. După o perioadă de timp, el a revenit în Suedia și a continuat să lucreze în serviciul de informații.

numele lui Wennerström a apărut într-adevăr în documentele organizației lui Gehlen, înseamnă că rușii au intrat în posesia acestor informații. Se știe, de altfel, că organizația lui Gehlen era controlată de americani și că directorul acesteia, generalul Heinrich Gehlen, fusese un ofițer german în armata nazistă, devenind ulterior agent sovietic.

Când Wennerström s-a declarat gata să-i procure informații pentru batalionul submersibil sovietic, el a fost considerat un agent sovietic și a fost arestat. S-au auzit voci că el ar fi fost condamnat la moarte, dar ulterior a fost eliberat și a fost trimis înapoi în țară pentru a lucra la securitatea internă.

Această banuală au manifestat-o rușii și față de numirea lui Wennerström la Moscova, consule general în orașul de mare importanță sovietică.

Se crede că rușii s-au interesat și de situația sa personală. Într-un fel, ei au fost prea naivi. În Wennerström i-a fost respinsă o promovare în funcție, fapt care l-a rănit profund.

Lucrătorii sovietici de informații au mai aflat, prin observarea lui Wennerström, că acesta era atras de viața de noapte.

Privit de pe pozițiile sovieticilor, el prezenta un caracter blând, calm, modest, care se plasează în cadrul unei persoane obișnuite.

Când generalul rus a rupt și a aruncat în aer fața lui Wennerström față de el, acesta din urmă a reușit să scape din Stockholm și să se refugieze în țara sa. După ce a sosit în țară, Wennerström a trăit o viață normală. S-a căsătorit și a avut copii. El nu a mai avut nici o legătură cu serviciile de informații sovietice și nu a mai avut nici o legătură cu viața de noapte. El a sosit vremea să se treacă la acțiuni de mare anvergură.

Descrind activitatea sa secretă pe teritoriul U.R.S.S., Wennerström a fost considerat ca fiind un agent operațional independent, a spionat în favoarea armatei americane pentru a grăbi cariera sa ca spion sovietic.

Modul cum el descrie contactele sale cu americani par la prima vedere foarte interesante, dar această descriere nu corespunde cu cea a Vastrier.

Activitatea lui Wennerström pe teritoriul sovietic și pe terenurile sale a Moscova a fost foarte activă. El a avut contacte cu agenții sovietici și cu agenții americani. El a fost foarte activ în furnizarea de informații militare, el face însă precizarea că el nu a avut nici o legătură cu serviciile de informații americane.

Cineva de la Pentagon relatează următoarele:

„Nu am avut pe lângă mine nici un agent sovietic, dar am avut o legătură cu un agent sovietic pe nume Wennerström. El a fost la Moscova și a stat în contact cu agenții americani. El a furnizat informații foarte interesante despre situația sovietică. El a fost foarte activ în furnizarea de informații militare, el face însă precizarea că el nu a avut nici o legătură cu serviciile de informații americane.

Am avut pe lângă mine un agent sovietic pe nume Wennerström. El a fost la Moscova și a stat în contact cu agenții americani. El a furnizat informații foarte interesante despre situația sovietică. El a fost foarte activ în furnizarea de informații militare, el face însă precizarea că el nu a avut nici o legătură cu serviciile de informații americane.

Am avut pe lângă mine un agent sovietic pe nume Wennerström. El a fost la Moscova și a stat în contact cu agenții americani. El a furnizat informații foarte interesante despre situația sovietică. El a fost foarte activ în furnizarea de informații militare, el face însă precizarea că el nu a avut nici o legătură cu serviciile de informații americane.

Am avut pe lângă mine un agent sovietic pe nume Wennerström. El a fost la Moscova și a stat în contact cu agenții americani. El a furnizat informații foarte interesante despre situația sovietică. El a fost foarte activ în furnizarea de informații militare, el face însă precizarea că el nu a avut nici o legătură cu serviciile de informații americane.

în culori foarte vii și ca o adevărată personalitate a omului.
Pe altele îl

Leptona va renunța la o parte din cea mai bună parte a vieții sale pentru a se căsători cu o femeie care începea o nouă viață. Simțea că era apreciat și era mândru de valoarea sa, pe care colegii săi suedezi n-au vrut s-o vadă.

Nu nămplise decât un singur lucru: devenea "Vulturul" unui om care, datorită mediocrității sale ca pilot, nu reușise să facă carieră în aviație.

In acest sens, un expert din Washington spunea:

„După ce ai recrutat un agent trebuie să-i inspire și să-l cultivi, în primul rînd, încrederea în sine. Când această încredere a fost cultivată la maximum, trebuie stabilite proporțiile și limitele pînă la care poate ajunge”.

În discuțiile cu Wennerström, generalul nu aborda nu-
torii războaie, ci mai degrabă probleme de politică mondială, echilibrul dintre
Est și Vest, modul în care el putea fi menținut, cum putea fi
salvată pacea mondială, pericolul și consecințele unui even-
tual nou război.

Pe atunci, nu pușini erau cei care plecau urmeșii la propaganda rusilor, în sensul că Uniunea Sovietică era nevoită să se înarmeze, datorită bazelor militare ale N A T O., amplasate în jurul ei. Aceste argumente au făcut asupra lui Wennerstrom o impresie atât de puternică că și cum el însuși ar fi fost direct interesat.

Expertii din Occident consideră dramaticele mărturisiri ale lui Wennerström mai degrabă un motiv de ris bațjocoritor, decât o îngrijorare. „Harta aceea, pălăvrăgeala strategică și cartierele generale speciale, sînt toate obișnuite ale recuzitel. Toate aceste manevre au loc în faza inițială a recrutării, în scopul ca cei punctați pentru recrutare să se simtă bine și li se spună orice poate părea cel de cel verosimil. De fapt,

[redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]

cît mai multe informații de valoare”.

Dacă generalul dorea informații de la Wennerström.

...le-ar putea procura ar prezenta o deosebită
...ei, Wennerström, este singurul „om politi-
... în care ei, sovieticii, își pun mari speranțe. Cînd, mai
... de la Wennerström varianta unei
... a forțelor NATO și nu atacul cu
... generalul nu l-a
... simplu: „Procură-mi și alte materiale în acest
...”, ci l-a solicitat „dovezi absolut convingătoare” asupra
... intentiilor americane, întrucît conducerea militară a Uniunii
... de la ideea unei strategii a uzatului. Tot
... atunci, generalul l-a povestit lui Wennerström și despre har-
... la aceea de la ambasada americană pe care se presupunea că
... erau înseminate obiectivele sovietice

Este absolut posibil ca rusa să fi procurat o copie a acestei hărți (dacă a existat o astfel de hartă), pentru că se știe că Serviciul sovietic de informații folosește agenți care știu să sustragă de la curieri și diplomați astfel de materiale. În cazul fără număr, care transformă persoane în cauză într-o victimă neputincioasă. Se știe că astfel de agenți au drogat chiar și personalul unor ambasade. De exemplu, la 25 martie 1964, trei ofițeri militari ai ambasadei americane și un colaborator sovietic care se serveau masă la Odessa. Cînd s-au trezit, a doua zi, și-au dat seama că li se umblase prin lucruri

Totusi, povestea cu harta fotocopiata in timp ce era transportata de la Moscova in R.F.G., despre care generalul i-a vorbit lui Wennerstrom, este greu de crezut, pentru simplul motiv ca in cadrul Serviciului de informatii sovietic, principiul de a nu comunica agenților nimic despre sine acțiunilor este aspru pedepsit. Dacă generalul ar fi intrat, într-ade-

Wennerström nimic în acest sens.

Numindu-l pe Wennerström „agent principal” și dându-i gradul de general-maior în cadrul Serviciului de Informații și Securitate, comunistii sovietici au creat o imagine a lui Wennerström ca fiind un agent principal, ceea ce în realitate nu exista la sovietici. Generalul s-a folosit de acest titlu pentru a-și creștea statutul agentului. Același lucru se poate spune și despre strinsele relații de muncă existente între general și Wennerström.

Un specialist din Washington spune că rușii obișnuiesc să-și copleșesc agenții, pentru a-i ademeni, cu titluri înalte, care în realitate n-au nici o valoare.

După ce generalul i-a comunicat lui Wennerström avansarea sa, i s-a spus că nu va mai fi retribuit periodic și că va ridica banii de la casa Serviciului sovietic de Informații și Securitate, iar restul banilor vor fi depuși la bancă în contul lui, pentru a se folosi de ei mai târziu.

Afacerea era rentabilă, căci Wennerström ridica doar sume mici, pentru a nu atrage atenția colegilor săi suedezi.

Și, apoi, Wennerström putea să-și închipuie că cu cât va ridica de la sovietici sume mai mici, cu atât se vor aduna mai mulți bani, care îi vor sta la dispoziție la momentul oportun. El a luat acest calcul în serios. Generalul însă stia

că rușii nu erau interesați de el, ci de informațiile pe care le furniza. Wennerström nu a înțeles acest lucru și a continuat să ridice sume mici, ceea ce a permis sovieticilor să-l controleze și să-l folosească în scopurile lor.

Sau poate că Wennerström a fost un agent principal, dar nu unul care să-și creștina statutul. El a fost un agent principal, dar nu unul care să-și creștina statutul. El a fost un agent principal, dar nu unul care să-și creștina statutul.

indiferent dacă diplomatul în cauză se află în țara sa sau în țara Uniunii Sovietice sau nu.

Acum, când se vorbește de Wennerström, se vorbește de un agent principal, care se mândrește că este în stare să facă orice pentru a-și atinge scopul fără a lăsa urme: de o armată de oameni care să-l urmeze.

și deservească atât în cadrul clădirilor de la ambasadă, cât și la locuințele personalului acestora instalațiile de ascultare extrem de complicate: de un anumit corp de provocatori cu experiență, care au sarcina de a pune diplomații sau membrii reprezentanțelor diplomatice în situații delicate și penibile, indiferent prin ce mijloace, pentru a-i atrage la colaborare, folosind metoda șantajului.

Toate acestea privesc numai o mică parte a serviciilor de informații și securitate care lucrează în țară sau în străinătate. Totalul personalului acestor organe se ridică la aproximativ un sfert de milion de colaboratori. Faptul de spatele frontului pe care îl asigură acest numeros aparat, serviciile aduse de Wennerström Uniunii Sovietice sînt modeste.

Wennerström n-a avut acces la documentele secrete ale Uniunii Sovietice. El nu a avut acces la documentele secrete ale Uniunii Sovietice. El nu a avut acces la documentele secrete ale Uniunii Sovietice.

Se poate presupune că s-a pus așa de mare accent pe Wennerström nu numai pentru faptul că el reușea să procure diverse informații de la un diplomat sau altul din Moscova, ci și pentru că G R U a considerat că el, ca atașat al Suediei, putea fi transferat, mai devreme sau mai târziu,

la Stockholm. Cu alte cuvinte, G R U îl considera pe Wennerström ca un agent cu perspective.

Fără îndoială că, în timpul cât a stat la Moscova, Wennerström a fost supravegheat mereu și credem că nu a trecut neobservat cănd a fotografiat materialul acela referitor la aliajul de aluminiu, așa cum probabil și-a închipuit el. Ex-

perții în problemele organelor sovietice de informații și a părere că Wennerström a mers mereu pe calea de mijloc sovietică în scopul de a-l sprijini în activitatea lui în cadrul serviciului diplomatic suedez. Sovieticii faceau în mod firesc totul pentru ca agentul recrutat de ei să fie indispensabil pentru guvernul țării sale.

Cu siguranță că la transferul lui Wennerström la Washington, ordonat de superiorii săi suedezi, a contribuit în mare măsură și activitatea profesională bună de care a dat dovadă la Moscova.

Atunci când Wennerström a plecat în Ucraina sau Murmansk cu trenul a fost supravegheat permanent și asta nu numai pentru motivul că era aliat străin (nimeni nu e supravegheat mai intens decât aliații militari străini, indiferent dacă sînt sau nu dintr-o țară neutră), ci și pentru că era agent sovietic.

Datorită influenței exercitate de general asupra sa, Wennerström s-a comportat ca un om îmbătat de stup-fiante. Un cunosător al oamenilor de teapa și talia lui Wennerström nu s-a dezlănțuit oricînd, mai ales în faza lor inițială.

Pe lângă faptul că era un om deosebit de inteligent și că avea o înaltă calificare profesională, Wennerström era un om deosebit de curajos și de hotărât.

Cînd în perioada șederii sale la Moscova, Wennerström a manifestat intenția de a se angaja în activitatea de informații, sovieticii au știut acest fapt și s-au folosit de el numai la momentul oportun și în folosul lor.

Pe lângă faptul că era un om deosebit de inteligent și că avea o înaltă calificare profesională, Wennerström era un om deosebit de curajos și de hotărât. Cînd în perioada șederii sale la Moscova, Wennerström a manifestat intenția de a se angaja în activitatea de informații, sovieticii au știut acest fapt și s-au folosit de el numai la momentul oportun și în folosul lor.

Cînd s-a constatat că Wennerström posedă cunoștințe în domeniul codului american descifrat, din care rezulta că era calificat ca un informator important în domeniul secretei militare, sovieticii au început să-l folosească.

Legătura cu descifrarea codului american era o nunciună, pentru că un astfel de secret ar fi fost periculos să se afle și dacă un ofițer sovietic de informații ar fi dezvăluit acest secret unui om suspect de joc dublu, ofițerul respectiv ar fi fost impuscat pe loc.

Wennerström credea orbeste tot ce-i povestea generalul și că el era un om deosebit de curajos și de hotărât. Cînd în perioada șederii sale la Moscova, Wennerström a manifestat intenția de a se angaja în activitatea de informații, sovieticii au știut acest fapt și s-au folosit de el numai la momentul oportun și în folosul lor.

Deună de menționat este răbdarea enormă cu care lucrează Serviciul sovietic de informații.

Sovieticii, cînd ajung în posesia unor astfel de materiale, nu le folosesc imediat, ci le țin la îndemîna și le folosesc cînd doresc ei.

Conform declarațiilor lui de mai tîrziu, el se simțea enorm de îndatorat față de general, care era trup și suflet

Conform declarațiilor lui de mai tîrziu, el se simțea enorm de îndatorat față de general, care era trup și suflet

Conform declarațiilor lui de mai tîrziu, el se simțea enorm de îndatorat față de general, care era trup și suflet

Conform declarațiilor lui de mai tîrziu, el se simțea enorm de îndatorat față de general, care era trup și suflet

Conform declarațiilor lui de mai tîrziu, el se simțea enorm de îndatorat față de general, care era trup și suflet

[illegible]

bil, Wennerström și-o fi exprimat îngrijorarea cauzată de

... ca era cu alii

...ile sale de mai tîrziu din S.U.A. au fost duse în defavoarea
Suediei.

Experimental

a fost transferat de la războiului rece. Cind Wennerström
mod progresiv. W

... pentru că el ştia importanţa reprezentanţei ele pentru starea
... curaja, stimulându-i astfel dependenţa personală şi morală.

poate suficient de viclean ca să înțeleagă esența acelor ma-
nevre. Poate că el a scăpat din vedere unele lucruri, pe care
Zemlin le-a sesizat imediat, și, în acest context, scrisorile
lui Wennerström erau foarte utile pentru general.

tului său. Întîlnirile agentului cu conducătorul său aveau uneori intensitatea unor emoții de dragoste.

În schimbul acestor scrisori, „care pentru general în-
semnau o pătrundere în viața mea intimă” — spunea mai-
tineu Wennerstrom, el nu primea altceva decât noi instruc-
țiuni pentru a transmite felicitări de Anul nou sau de ziua de
naștere și alte asemenea comunicări banale.

Un alt cunosător al acestor afaceri făcea remarcă că Wennerström vedea în general un om cu o putere ma-

Bineînțeles că activitatea sa de spionaj în favoarea sovieticilor a putut fi dusă atîția ani de zile pentru că avea o acoperire legală aproape perfectă, de care a știut să se folosească cu multă abilitate. Dar, în realitate, cel mai mare efect nu l-a avut acoperirea sa legală diplomatică, ci, în primul rînd, activitatea sa concretă de spionaj, respectiv faptul că suedezii trăiau cu iluzia și convingerea că el, Wennerström, face spionaj pentru Suedia. De aceea, colegii lui socoteau că nu e indicat și recomandabil să-și vire nasul în afacerile lui.

În contextul contradicțiilor sufletești interne de care era stăpînit, Wennerström căuta prin toate mijloacele să se justifice pe sine. Sarcina generalului era doar aceea de a-i întreține iluzia că țelurile urmărite de el sînt mărețe și nobile.

După arestarea și anchetarea sa, Wennerström continua să se considere „agent principal”. Alți acuzați ar fi afirmat deschis că ei, în fond, n-au știut despre ce e vorba și nu și-au dat seama ce fac, ori că, în cel mai rău caz, au fost niște roțițe neînsemnate în cadrul unui agregat complex. Wennerström nu s-a coborît la un astfel de nivel și nu s-a gîndit nici o clipă să conteste integritatea unor oameni care i-au fost atîta vreme stăpîni.

„Serviciul sovietic de informații funcționează ca un ceas de mare precizie. E greu să-ți imaginezi că ar putea fi indus în eroare un colaborator al acestui organism” — spunea Wennerström cu mîndrie.

Wennerström a recunoscut nu numai că a făcut spionaj în favoarea Uniunii Sovietice, dar se considera ca cel mai de seamă spion din istoria Suediei. El singur se învinuia pe sine însuși mai mult decît ar fi fost în stare să facă o mulțime de martori sau acuzați. Apoi Wennerström a început să se lase împreună cu vasul său spre adîncul apelor, fascinat de gîndul că a fost posesorul puterii secrete.

VI

La Pentagon se apreciază că, în cariera sa de spion, Wennerström a adus Statelor Unite daune minime în perioada în care a fost atașat aeri la Moscova. Americanii au recunoscut însă că, în timpul șederii sale în S.U.A., Wennerström a transmis rușilor mîni întregi de materiale informative. Din aceste informații, două au fost mai importante și au constituit o lovitură grea pentru S.U.A. Este vorba de acele informații amănunțite referitoare la armele teleghidate de tipul „Bomarc” și „HM-55”.

În prezent aceste date au suportat o uzură morală, nemaiavînd o importanță prea mare, dar în epoca aceea ele i-au înarmat pe tehnicienii sovietici cu aspecte științifice importante care permiteau, în ultimă instanță, formarea unor imagini de perspectivă în domeniul sistemului armelor teleghidate.

Ultima acțiune a lui Wennerström ca spion a avut loc în Suedia. În această direcție suedezii afirmă că acțiunile lui au adus mari prejudicii sistemului lor de apărare militară.

În urma cercetărilor minuțioase, suedezii consideră că, datorită uzurii morale pe care i-a suferit sistemul lor tehnic de apărare, daunele aduse de activitatea de spionaj a lui Wennerström sînt considerabile, dar cu catastrofele.

La Washington se crede că suedezii au avut mai puțin de suferit din cauza lui Wennerström în comparație cu consecințele suportate de sovietici din cauza lui Penkovski.

Colonelul Oleg Penkovski, din Serviciul sovietic de informații, a fost agent al Occidentului și a fost împușcat de sovietici în 1963.

Autenticitatea datelor furnizate de Penkovski este combătută de către sovietici. Orice s-ar spune însă, el a fost, fără îndoială, un agent de înaltă clasă. El ocupa în G.R.U. un post de mare răspundere și făcea parte dintr-o comisie sovietică de cel mai înalt rang, comisie care coordona activitatea informativă a cercetărilor științifice, inclusiv a cercetărilor în domeniul construcției de rachete.

Penkovski a adus țării sale daune incalculabile privind întregul sistem sovietic al rachetelor intercontinentale. Pentru înlăturarea acestor daune, sovieticii au cheltuit miliarde de dolari. Ca și Wennerström, se pare că Penkovski a făcut spionaj din considerente de ură față de superiorii săi. Se apreciază că îndirjitul Penkovski a fost manevrat tot atât de abil, cum a fost manevrat Wennerström de generalul său. Numai că pe plan ideologic motivația acestor doi agenți nu e comparabilă. Wennerström n-a făcut spionaj din considerente ideologice și se pare că nici generalul n-a încercat să-i inoculeze ideologia sa. El nu dorea să-l facă pe Wennerström marxist, poate și de teamă ca să nu-și propage apoi în Occident opiniile prosovietice. Generalul era hotărât să scoată de la Wennerström cât mai multe informații.

Documentația despre „Bomarc”, fotografiată de Wennerström la Washington și apoi la Stockholm, așezată grămadă, ar ajunge la 2,5 m înălțime, iar materialele care se referă la arsenalul de rachete sovietice microfilmate de Penkovski pentru a le transmite Occidentului abia de pot fi adăpostite în seifuri care ar acoperi un perete întreg.

Arestarea lui Penkovski (la Pentagon se spune că Penkovski, ca și Wennerström, a căzut prea târziu) a determinat un reviriment în cadrul ierarhiei Serviciului sovietic de informații. Una din victimele acestor schimbări în condu-

cere a fost și generalul Serov, care în 1963 a fost destituit din funcție, iar doi ani mai târziu, exclus în mod deonorant din partid.

Cei care erau informați exact de sosirea și plecarea diplomaților sovietici din Stockholm, imediat după arestarea lui Wennerström, știu cine a fost însărcinat din partea sovietică pentru a stabili implicațiile acestui caz.

Se înțelege că, prin mărturisirile pe care le-a făcut, Wennerström a compromis pe oamenii săi de legătură sovietici de la Stockholm. Primul secretar al ambasadei, Gheorghe Baranovski, și atașatul militar Vitali Nikolski, au fost declarați de către guvernul suedez persoane indezirabile și expulzați din țară. Sovieticii au presupus că contraspionajul suedez, după ce a început să-l suspecteze pe Wennerström, i-ar fi oferit acestuia posibilitatea de a avea acces la documente secrete ireale.

Comisia sovietică desemnată pentru stabilirea daunelor aduse era prezidată de un ofițer al K.G.B., care a călătorit sub numele de Ivan Ivanovici Agaian. Acesta era un experimentat ofițer al Serviciului de informații sovietic, șef al Departamentului D. Cercetarea prejudiciilor în cazul Wennerström cădea automat în sarcina K.G.B., pentru că aici erau clasificată toate cazurile de încălcare a prescripțiilor păstrării secretelor.

Departamentul D. înseamnă, textual, dezinformare. Are sarcina de „a deruta și a induce în eroare”. El concentrează toate materialele de dezinformare pregătite în cadrul Serviciului de informații sovietic.

Departamentul are sarcini de coordonare și se îngrijește, de pildă, cu un document care a fost falsificat la Moscova să fie predat unui agent sovietic din America de Sud. Acest document constituie numai o parte a unei manevre complicate îndreptată spre derutarea sau pătrunderea într-un organ informativ occidental. Ajuns acolo (în America de Sud) unde există, să zicem, o confirmare a unui alt document pregătit de agenții sovietici din Japonia, este din nou confirmat „de

informațiile" pasate de alți „informatori” din Europa pe canalul care duce la obiectivele urmărite.

Faptul că Agalan făcea parte din această comisie constituia pentru serviciile informative occidentale un avertisment că în cazul Wennerström se punea la cale intervenția Departamentului D.

Baranovski și Nikolski n-au fost singurii sovietici care au fost compromiși sau care, cum se spune în jargonul folosit în acest domeniu de activitate, „s-au prăjit”.

Specialiștii de la Washington s-au interesat în mod insistent, dorind să știe cine este de fapt generalul și, fără sprijinul lui Wennerström, au reușit să afle despre cine era vorba. Acesta este un ofițer foarte capabil din G.R.U., care vorbește curent engleza și care, în afară de numele de Lemenov, a mai avut și alte nume.

În anii 1942 și 1943, sub numele conspirativ de „Molière”, acest general a contribuit la formarea rețelei de spionaj atomic din Canada care, din cauza specialistului sovietic în domeniul codurilor, Igor Gusenko, a fost descoperită.

Cînd, în 1943, activitatea din Canada a fost rezolvată, generalul, sub numele de Mihailov, a preluat o rețea de spionaj în S.U.A., cunoscută sub denumirea de „Rețeaua S et T”, condusă pînă atunci de un agent de la G.R.U. care se numea A. Adams și căruia nu i s-a dat niciodată de urmă.

Se știe, de asemenea, că Mihailov a participat la transferul unor sume de bani în Elveția. Acum, după război, el a finanțat o rețea de spionaj, care opera sub conducerea unei doamne cu numele de Rahel Dubendorfer.

După demascarea lui Gusenko, Mihailov a părăsit S.U.A., dar nu înainte de a fi încercat să-l convingă pe Albert Einstein să se mute în zona sovietică de ocupație a Germaniei.

Generalul a călătorit desori și în Europa occidentală sub numele de Fiodor Petrovici Malin. Acest nume l-a purtat și în calitate sa de consilier al Ministerului de Externe sovietic între anii 1957—1962. În realitate, el se numește Piotr Pavlovici Melkisev, are 64 de ani și, pe fotografii, apare cu o statură scundă și cu păr cărunt.

Colțurile gurii îi sînt retrase, maxilarul inferior ieșit pronunțat în afară și privirea rece.

Wennerström înclina să creadă că generalul făcea parte (pe vremea cînd colaborau împreună) din secția americană a Serviciului sovietic de informații. Realitatea însă era alta.

Pînă în anul 1958, Melkisev aparținea de Direcția a II-a generală, secția pentru Europa.

Spionajul împotriva Americii e dirijat de Direcția a III-a generală.

În prima jumătate a anului 1958, generalul a devenit șef adjunct al Direcției a II-a generale, iar în a doua jumătate a anului a fost numit șeful direcției a IV-a generale, care se ocupa de Orientul Apropiat și Mijlociu, din Egipt pînă în Birmania.

Atunci cînd Wennerström îl considera plecat în Cuba, generalul zburda pe undeva prin Asia.

Wennerström a declarat că el și vechiul lui prieten, generalul, își propuseseră să lucreze în cadrul Serviciului de informații sovietic pînă cînd vor ieși amîndoi la pensie. Dar acum Wennerström a fost exclus din această afacere și numai generalul sovietic mai lucrează de zor, ca și înainte.

În ceea ce-l privește pe Wennerström, viitorul său e destul de sumbru. El zace în închisoarea Langholmen, într-o celulă izolată, purtînd numărul 991.

După ce a căzut copilul în finlină, suedezi, metodici cum sînt, au împrejmuț-o și i-au pus un capac frumos.

Wennerström trăiește acum bucurîndu-se de calitatea de a fi cel mai important deținut al suedeilor într-o celulă cu pereți foarte groși, construită special pentru el.

El n-are voie să vorbească cu ceilalți deținuți, pentru a nu trăda secrete vitale de stat.

Gardienii, care îl păzesc cu multă grijă, n-au voie să vorbească cu el, dar îl controlează periodic și sistematic. Se pare că a îmbătrînit foarte mult în închisoare.

Nu de mult s-a scris în „Expressen” că Wennerström ar fi cerut să i se dea de lucru și i s-a dat să lipască plicuri. Tot în această publicație se mai spune că el e deprimat și se

plînge amarnic că autoritățile nu i-au procurat, așa cum a fost asigurat, o mașină de scris.

Acest fapt pare să-l fi necăjit foarte mult, deoarece avea nevoie de mașina de scris pentru a-și scrie memoriile — memoriile unui adevărat agent sovietic.

Între timp a primit o mașină de scris și el și-a scris deja o parte din memorii sub forma unor scrisori adresate soției sale.

În afară de activitatea sa din închisoare și a corespondenței, el se dedică lecturii, care se compune din materiale ce tratează probleme ale tehnicii aviației.

Dar, Wennerström, acum ca și înainte, preferă îndeosebi materiale care tratează probleme de spionaj.

Responsabil de edit.: lt. maj. CONSTANTIN IUREA
Corector: RADU STOLAN

Dați în vînt: 200.000; Buia de tipar: 180.000;
Tiraj: 100.000 ex., din care 100.000 ex. carte imprimată și 100.000 ex. carte veșnică, format 10x15 cm.
Lăcușeni, tipografia 123 pag. + 2 planuri.